

MUTANT CHRONICLES

GREAT BATTLE FOR MARS

Od Velké bitvy o Dembovsku uplynuly dva roky a Černá legie přišla s dalším teleportačním portálem. Lidstvo tentokrát nebylo překvapeno – již si zvyklo, že se portál objeví vždy za dva roky od předchozího. Je v tom zřejmě nějaký systém, který lidská mysl nedokáže pochopit. Ovšem to, kde se portál objevil, bylo nanejvýš překvapivé – objevil se totiž na Marsu. Je to první portál na planetě vnitřní Sluneční soustavy. Korporace Kapitól vyhlásila stav nejvyššího ohrožení a všechny ostatní korporace, Kartel i Bratrstvo obrátily na Mars svoji pozornost.

Kapitol zjistil přesnou polohu portálu poměrně snadno. Nešlo ho nepřehlédnout. Nacházel se totiž na nejvyšší hoře Marsu, nejvyšší hoře Sluneční soustavy, na hoře Olympus Mons. Záře portálu osvětluje okolní oblohu a krajinu jako obrovský zlověstný maják. Vrchol hory, zahalen v hustých mracích, tak svítí temným světlem a je viditelný již z velké dálky. Průzkumné letouny potvrdily, že vrchol hory je obklopen ochranným magickým polem a úpatí hory je zas obklopeno mocným systémem opevnění – tlusté vysoké zdi z černého mramoru, zákopové systémy, ostnaté dráty, vodní příkopy, minová pole a protipěchotní nástrahy všeho druhu. A k tomu desetitisíce Černých legionářů všech pěti Apoštolů.

Vojáky na obranu hory poskytuje pětice citadel. První je citadela Vojevůdkyně nefaritů Sorgony. Sorgona je stoupenkyně Algerotha, která si vybudovala své sídlo v oblasti Promethei Terra, nedaleko Saladinovy citadely. Druhá je citadela Ilianina Vojevůdce Blauxfexe, která leží v oblasti Terra Cimmeria. Třetí je citadela Semaiova Vojevůdce Mongora, která leží v oblasti Sable Desert. Čtvrtá je citadela Muawijheova Vojevůdce Owmara, která leží v oblasti Noachis Terra a nakonec pátá je citadela Demnogonisova Vojevůdce Algonza, v oblasti Whistling Sands.

Každý Vojevůdce má své temné plány, jak oslabit zdejší přítomnost lidí. Jejich plány jsou ale drženy v tajnosti a tak není možné se o nich nijak dozvědět včas. Pouze oni sami je znají a svým podřízeným je zveřejní, až sami uznají za vhodné. Mezitím lidstvo mobilizovalo všechny své jednotky na této planetě. Všichni s napětím očekávali, co se bude dít. Kapitól, hrdý majitel této planety, mobilizoval své posádky ve městech Hope a Burroughs a dokonce i v hlavním městě San Dorado. Na Trans-martánskou magistrálu vyrazily všechny vojenské vlaky, včetně obrovitých Juggernautů. Bauhaus připravil své jednotky ve městě Mundburg, i v četných základnách na severním pólu. Imperiál zase varoval síly ve svém koloniálním území zvaném Mandát a město Lawrence připravilo své vojáky. Stejně tak byli varováni také Klanové horalové v pevnosti Strathgordon. Mishima mobilizovala posádky ve městě Hosokawa, připravena bojovat až do konce, pokud to bude nutné. Kybertronik zvýšil obranu svého jediného města Kyberopolis, stejně jako Bratrstvo svého Karkovského útočiště. A současně, po celém povrchu Marsu byly mobilizovány patroly Kartelu.

Nejvíce rušno bylo však v Karkovském útočišti. Kvůli přítomnosti Černé legie v jeho relativní blízkosti sem byl povolán Inkvizitor Majoris Xavier Petrus, aby převzal velení nad operací. Petrus se rozhodl, že portál musí být zničen co nejdříve a vyslal proto několik oddílů Trooperů k Olympus Mons. Průzkum potvrdil, že hora je obehnaná velmi důmyslným systémem opevnění, které není možné překonat bez velkých ztrát. Petrus tedy nařídil, aby toto opevnění bylo bombardováno z orbity – protože zjistil, že je velmi dobře chráněno proti atmosférickému bombardování. Byly svolány všechny dostupné vesmírné lodě Bratrstva v okolí Marsu a ihned zahájeno bombardování. Ovšem, projektily z kanonů a rakety z raketometů shořely v atmosféře, což Petrus čekal. Chtěl jen vyzkoušet, jestli tu je nějaká minimální šance útočit na to opevnění z orbity – a přesvědčil se, že není. Proto flotile nařídil, aby rozprostřela své lodě po celé orbitě. Lodě budou nyní pouze monitorovat postup protivníka a v případě potřeb budou vysazovat orbitální výsadky.

Petrus se spojil s místním velitelem sil Bauhausu, generálem Maximem Bernheimem, který velel zdejším operacím ve městě Mundburg na jižním pólu, Vastitas Australis. Bernheim zde má k dispozici mnoho vojáků, včetně Templářského řádu Ledního medvěda a mnoho dalších mužů je připraveno na severním pólu, Vastitas Borealis. Bernheim je však připraven, že právě jižní pól bude důležitým místem lidského odporu, protože je přímo obklopen územím Černé legie.

Mezitím, ve městě Kyberopolis, se rozezněl poplach. Neznámá infekce napadla všechny zdejší zaměstnance. Byla ustanovena karanténa – nikdo nesmí z města a dovnitř je možné vstoupit jen ve skafandrech. Všechnu obranu proto převzali UI a Sentinelové, kteří byli zatím proti infekci chráněni svými sterilními schránkami. Jednou z mála bezpečných oblastí je podzemní laboratoř, hluboko pod městem. Zde jsou vědci zatím chráněni. Zjišťují, že jednotky robotických Roztočů byly vyslány, aby zastavily všechny lidi, kteří by se snažili z města utéci. Navíc se ukazuje, že jeden z vědců není člověk, ale Avatar III Ultra (dříve znám jen

jako Avatar), který zde pracuje v utajení. Jeho úkolem je zabránit, aby byla zničena vzácná data ze zdejších počítačů. Pomocí svých integrovaných elektrických výbojníků přetižil několik terminálů. Vědcům vysvětlil, že z nařízení 13. exekutivy je nyní velitelem operace Arghan Keronis. Úkolem tohoto Avatara je také zajistit, aby vědci přežili bez úhony. Pracují totiž na příliš důležitých projektech.

Ve stejnou dobu už na povrch Marsu sestupovala loď *WarLord*. Keronis dostal již veškerá hlášení z města a proto o situaci dobře ví. Zdá se, že virus byl přesně stvořen, aby fungoval na občany Kybertroniku. Virus tlumí účinky drog na potlačení emocí a zároveň povzbuzuje tu část mozku, která zajišťuje emoce. Je také velmi nakažlivý, přenos probíhá vzduchem. Na palubě lodi je několik Dr. Dian, které od Keronise získávají všechny potřebné informace. Keronis vysvětluje, že sestavil speciální tým, „Tým 7“, složený z Avatarů III Ultra. Velící Avatar je řízen Sentinelem, zbytek je řízen standardními Kyrýsníky. Omezení počtu organických částí zajišťuje, že se virus nebude šířit dál.

WarLord přistál poblíž Kyberopolis, vysadil pedipulátor *WarLord* a poté zas odletěl pryč. Na palubě pedipulátoru je Keronis, deset Avatarů z Týmu 7 a tým čtrnácti Dr. Dian. Pedipulátor se poblíž města zahrabal pod zem, aby nebyl nápadný pro případné nepřátele. Pasažéři vystoupili ven a vešli do města. Dr. Diany měly ochranné skafandry, Avatarové byli vyzbrojeni omračujícími zbraněmi – Keronis předpokládal, že všichni infikovaní lidé budou nyní již šílení. Skupinka došla k hlavním dveřím do komplexu. Keronis poskytl terminál otisk své ruky, pro autorizaci vstupu. Počítač ho nejprve nechtěl pustit a tak Keronis musel zadat jednu ze svých falešných identit. Potom se už dveře otevřely a tak skupina vešla dovnitř.

Vnitřek komplexu Kyberopolis byl zdevastovaný. Chodby byly umazané od krve, osvětlení vypadávalo. Z dálky se ozývaly šílené výkřiky lidí. Je jasné, že šílenství některých infikovaných přerostlo ve vražednou zuřivost. Keronis vyslal Diany, aby šly do laboratoří a pokračovaly v práci, kterou jejich předchůdkyně nedodělaly – nalezení vakcíny. Pak si ale Arghan všiml skupinky robotických Roztočů, jak se k nim přibližuje. Roboti byli v útočném režimu. Byli ovládnuti Kyrýsníky, takže správně by neměli být šílení. Ale byli. Keronis to nechápal a nařídil svým Avatarům, aby se připravili na boj.

Pak se z reproduktorů ozval šílený hlas muže, který vydával Roztočům rozkazy – mají zabít všechny, na které narazí. Keronis toho muže zná – je to Jesse McKirdis, plukovník, který během Velké bitvy o Ceres byl natolik zraněn, že jeho mozek musel být vyjmut z těla. Nyní je to Sentinel, lidský mozek uložený v mechanickém těle prototypního zdokonaleného Roztoče... Avataři začali bojovat, ale byl to těžký boj. Museli vystačit je se svou silou, rychlostí a elektrickými výbojníky v pažích. Jeden z Avatarů zničil kamerový systém a reproduktor v chodbě, takže McKirdis nemohl vydávat své šílené rozkazy.

Keronis zatím přiskočil k jednomu paralyzovanému Roztočovi a dostal se k jeho obvodům. Ovládací Kyrýsník byl díky šoku odpojen od těla, ale to se mělo brzy změnit. Keronis proto vytáhl z kapsy jakési zařízení a zapojil ho do jednoho portu. Keronis moc dobře věděl, že McKirdis odpojil zdejší Roztoče od CDN, takže nad nimi převzal plnou kontrolu. Ovšem díky tomuto zařízení bude tento Roztoč napojen zpět k CDN a bude tak poslouchat Keronisovy rozkazy. Navíc, počítač Avalon pronikne do jeho systému a skrz něj se napojí i na ostatní zmatené Roztoče. Všichni pak budou přivedeni zpět pod kontrolu Kybertroniku.

Do Algonzovy citadely vešel kacíř, oblečený ve vědecké uniformě Kybertroniku. Předstoupil před Algonza a uklonil se. Informoval ho, že plán vyšel – nákaza se rozšířila rychle a zasáhla mnoho příslušníků Kybertroniku. Kacíř také potvrzuje přítomnost Arghana Keronise ve městě. Algonzo je překvapen, očividně na Keronise virus nepůsobí. Ale alespoň se potvrdila informace, kterou rozšířil Semaiův Vojevůdce nefaritů Pharamax: Arghan Keronis rozhodně není obyčejný člověk. Algonzo pak kacířovi přikazuje, aby byl virus rozšířen i mimo Kyberopolis.

Do oblasti Tharsis Rise se sjížděly tři velké armády: armáda Bratrstva, Bauhausu a Kapitoly. Byly to nejsilnější lidské armády na Marsu a tak se rozhodly, že sestaví obrannou linii kolem hory. Troopeři a Elitní troopeři zaujali obranné pozice ze západu, Lehká a Těžká pěchota se usídlila na východě a Husaři a Dragouni postavili své linie na severu. Bohužel, z jihu bylo velmi těžké linii utvořit, protože odsud přicházely nekonečně proudy Černých legionářů, které se spojovaly s hordami scházejícími z vrcholku hory. Těch bylo ještě víc. Celá oblast byla zamořena Černou legií.

Vojenská základna Gemini, která se nacházela severně od Olympus Mons, byla místní hlavní základnou Kapitoly. Ze všech lidských základen se nacházela nejbližší a tak byla ustanovena jako hlavní velitelství operace. Její velkou výhodou byl i fakt, že skrz ní procházela Trans-marťanská magistrála, takže o zásobování bylo postaráno. Bitevní a hlídkové vlaky sem přijížděly ze severu, vyzvednout vojáky a munici, a zase odjížděly na jih, přímo k těsnému sousedství Olympus Mons. Na útok proti obranné linii to bylo příliš daleko, ale vlaky alespoň byly mimo dosah dělostřelby a mohly své pasažéry bezpečně vysazovat.

V hlavní místnosti základny Gemini se sešla skupinka místních důstojníků Kapitolu. Byl to kapitán Rodger Hawk od Brigády svobody, plukovník Raymond Higgs od Těžké pěchoty a major Rachel Thompsonová od Lehké pěchoty. Shlíželi na mapu bojiště. Podle orbitálního průzkumu si Bratrstvo a Bauhaus počíná stejně. Kapitol ale byl ochotný poskytnout služby Trans-marťanské magistrály i těmto armádám – a všem dalším, které přijdou na pomoc. Faktem zůstávalo, že Mishima, Imperiál, Kybertronik a Kartel zatím žádné své jednotky neposlaly. Dokud se tak nestane, nebude jakýkoliv větší útok možný.

Trojice důstojníků čekala na instrukce z vrchního velitelství. Prý by měl dorazit nějaký vysoce postavený důstojník, který převezme velení. Bylo jasné, že podpora letectva se také hodí, i když jistě budou velké ztráty. Černá legie nasadila nebývalé množství protiletadlových děl, raketometů a výbušných balonů. Jedinou možností je proniknout k hoře po zemi.

Mishimský Lord Generál Akishato Miyamoto seděl v leteckém transportéru mishimské marťanské armády a přemýšlel. Málokdy opouštěl – vyjma vojenských tréninků v terénu, kterých se poctivě a osobně účastnil – město. Nyní se ale situace změnila. Mishima je v přímém ohrožení. Na Marsu se objevili nepřátelé, mnoho nepřátel. Samozřejmě, Mars je obydlen více než nějaké asteroidy. Proto se spojené armády Bauhausu a Kapitolu a taky těch pánbičkářských zaslepenců z Bratrstva rozhodly uzavřít obranou linii v Tharsis Rise... A generál nechtěl zůstat pozadu. Informoval síly Bauhausu, že Mishima může poskytnout velkou pěchotní a v menší míře i leteckou pomoc. Možná to byla také trochu provokace – pro Kapitol i pro Bratrstvo byl Akishato trnem v oku. Ale nyní, kdy se na linii snažely transporty plné vojáků, kteří – nejspíš – brzy zemřou v bitvě s větším protivníkem Bratrstva, než nějaký písálek, byla situace jiná.

Černá legie se pohnula. Ale úplně z jiného směru než Kapitol očekával. Obrovská armáda se vynořila ze Sorgoniny citadely a zamířila k městu Burroughs, největšímu průmyslovému středisku kapitolu. V cestě tohoto útoku stála vojenská báze Viper, jež byla hlavní základnou pro operace v této oblasti. Obranou oblasti byl pověřen 58. sbor jenž se rozložil kolem základny Viper. Na západ od základny vyhloubila své zákopy 29. pěší divize „Desert Jackals“, elitní formace, složené ze tří brigád Zákopové pěchoty a jedné brigády Pouštní pěchoty. Tato jednotka stála rovnoběžně s Trans-marťanskou magistrálou a podporou jí byl bitevní vlak Juggernaut jménem *Punisher*. Samotnou základnu Viper bránila 17. aeromobilní divize. Tři brigády Paragánů se zakopaly před pevností, čímž navázaly na linii 29. divize. 4. brigáda, spolu se samostatným 15. regimentem Pouštních škorpiónů bránila základnu, ve které bylo i letiště s několika desítkami útočných helikoptér a letadel. Na linii 17. aeromobilní navazovala linie 13. mechanizované divize, ta stála na východním křídle, její linie směřovaly k jihovýchodu. Byla to jediná obrněná jednotka v oblasti a jako taková měla vpadnout útočící armádě Legie do boku. 58. sboru velel generál Paul Roger, veterán několika menších bitev s Černou legií...

Paul Roger nespal dobře. Zatracená legie zase zaútočila. Znechuceně se vydal ke kanceláři, cestou se zastavil u automatu s kávou. Zase došla. Skvěle ten den začíná, pomyslel si sarkasticky generál, skvěle. V kanceláři ho přivítala hromada papírů. Zaujal jej hned ten na vrchu. Byla to zpráva od admirála Goldberga, velitele 8. flotilní skupiny, která byla rozmístěna na orbitě nad Great Rust Desert a Promethei Terra. Generál ji rychle prolétl očima a zaklel. Jak si mohl myslet, blížila se armáda Legie s cílem prorazit linii a pokračovat dále na sever. Okamžitě zvedl telefon, vytočil číslo a zavolal veliteli zdejšího letectva. Roger přikázal okamžitě vyslat průzkumnou letku do oblasti Promethei Terra, aby se dozvěděl více informací.

Na letišti začal poplach a z amplionů se ozval rozkaz ke vzletnutí čtyř průzkumných Pegasů. Seržant Dorman vzletěl se svojí sekcí okamžitě. Měl zrovna pohotovost. Pegasy se po krátkém letu rozdělily, aby pokryly celou oblast. Dlouhou dobu se nic neozývalo. Seržant Dorman vletěl do mraků, aby se skryl náhodným pozorovatelům, po chvíli se ozval pilot Pegasu 3. Narazil na kolonu Černé legie, měla asi třicet tisíc mužů, možná víc. Pak spojení s pilotem zmizelo. Dorman smutně pokynul hlavou. Bylo jasné co se stalo. Uháněl tedy dál pro další informace. Volání Pegasu 4 nezachytil a tečka značící jeho pozici zmizela. Další ztráta, pomyslel si smutně Dorman. Pegasus 2 se ozval ve chvíli, kdy se ztratila čtyřka. Pilot prý objevil kolonu Legie mířící přímo na sever. Má prý 80.000 mužů, ale počet není přesný, a obsahuje množství obrněné techniky. Pak se spojení přerušilo.

Během hodiny ztratil seržant Dorman všechny spolence. Zatím měl zprávu o dvou kolonách. Jedna mířila v základně Viper a druhá k 29. pěší divizi. Vyrušilo ho pípání senzoru. Má kontakt. Vnořil se do mraků. Průlet ho uklidňoval a zároveň děsil, co se vynoří za mrakem. Když vyletěl z mraku, málem spadl ze skycyklu. Před ním se rozevřela náruč pouště, kterou se přesouvala obrovská armáda Legie. Nad armádou se vznášel temný opar a Legie postupovala vpřed. Dorman cítil tu ničivou a zlou auru Legie až v morku kostí. Nad armádou letělo několik obrovských vzducholodí. Skycykl párkrát sebou zaškubal. Dorman zaklel a okamžitě začal odesílat zprávu o Legii. Jeho stroj jej po odeslání přestal poslouchat. Seržant se smířil se svým osudem velice rychle. Nechtěl se dostat do spárů Černé legie a bojovat proti svým druhům ve zbrani. Řekl tedy do mikrofonu několik posledních slov, s velkými obtížemi vytáhl pistoli „Ironfist“, přiložil ji k nádrži a zmáčkl spoušť granátometu....

Burroughs úspěšně dostal zprávu od průzkumného týmu. Legie se k němu blíží ve třech proudech. Pravý proud míří přímo k městu. Levý proud se asi chystá obejít linie a prostřední proud, ten největší, míří přímo ke středu linií, východně od základny Viper. Hlášení mluví o dvě stě tisících legionářích a mnoha vozidlech. Generál se také dozvěděl, že průzkumný tým Pegasů byl zničen.

Orbita Ganymedu. Kdysi hodně horká půda byla nyní klidná, Jupiter už nebyl bojištěm číslo jedna, mračna se stahovala nad Marsem. Přesto bylo však nutné udržet vysokou morálku 6. ganymedské flotily, přece jenom stačilo málo a Legie si Ganymedes zase vezme. Nepřidává tomu ani fakt, že z 6. flotily bývá každých pár měsíců odvoláno několik lodí do hlavní flotily Imperiálu, proto se Victor Graham rozhodl k převelení několika nižších důstojníků do pozic v šesté. Ale před tím tam chtěl podniknout inspekční cestu. Všichni v šesté okamžitě poznali jeho vlajkovou loď *HSSS Juno*. Ta se vydala k hlavní stanici a zakotvila, v tu chvíli hlídkovalo jenom pár lodí, zbytek byl kdesi na druhé straně Jupiteru a vykonával standardní cvičení.

Admirál si prošel několik místností a zamířil na můstek. Bohužel, jeho lodi si všimla i Černá legie, která Imperiál neustále monitorovala. Věděla, že když admirála zabije, podlomí morálku. A tak sebrala všechny jednotky v oblasti a zaútočila na onu stanici. Jako vlna projížděla Ganymedskou flotilou a nakonec začala střílet i na stanici. Nešlo nic dělat, za pár sekund ztratila všechny palebné baterie a začal vypadávat hlavní generátor. Na můstku bylo jenom vidět, jak jsou nepřátelské lodě blíž a blíž, každou chvíli se podlaha zatřásla a displeje zablikaly, proud nepřicházel tak pravidelně jak by měl.

Graham ví, že na evakuaci je už pozdě. Legie zničí všechno, co ze stanice vyletí. Nařídil proto okamžitě odpojit všechny zakotvené lodě a nařídil jim, aby se ihned vzdálily. Stanice pak začala vybuchovat. *HSSS Juno* ještě stačila uniknout, ale Graham bohužel ne. Stanice pak definitivně explodovala. Přeživší posádky lodí tomu nedokázaly uvěřit. Naštěstí právě dorazil zbytek imperiální flotily, který Černou legii vyhnal. Tohle byl poslední den velkého muže, Victora Grahama.

Luna City. Paxtonův tým sem byl převeden po vynikajícím výkonu na asteroidu Dembovska. Byla to odpočinková služba – tým plnil klasické úkoly, jako špionáž, atentáty a krádeže informací. Paxton ale dělal i jiné věci, věci o kterých vědělo jen pár lidí. Cvičil své schopnosti Umění podle knížek a den ode dne toho uměl víc. Cvičil v jednom odlehlém parku, kde nebylo příliš mnoho lidí, policie se sice divila, kde se berou ty polámané stromy a rozbité skály a lavičky, ale připisovala to spíš nějakým puberťákům. Zajímalo ho, odkud to má, proč zrovna on a taky jak se mu to povedlo tak snadno naučit z knih, které tak snadno získal. Jako by pro něj někdo nachystal cestu. Ale kdo? Musel to zjistit. Každým dnem přicházely špatné zprávy, Legie se houfovala u Marsu, planety, kde měl Imperiál problémy. Nedokázal ho nikdy získat, ne celý, a tak moc o tu planetu stál, bohužel nikdy nedokázal překonat Kapitola, byl zde silnější. K tomu se nedávno doslechl, že místní generál, velitel celé Imperiální posádky na Marsu, padl. Teď je vede nějaký mladičkový, čerstvě jmenovaný plukovník bez zkušeností. Šlo to teď od desíti k pěti.

Akishato uspořádal svoje vojsko v místě, kde byla obranná linie zbylých tří vojsk trochu slabší. Tu tvořili zepředu běžní vojáci, Ashigaru, a střední a zadní linii tvořili Samurajové všech druhů. Zbytek pěchoty potom ponechal různým cizím vojenským oslabeným sektorům na bojišti, a předal je jejich velení – pod podmínkou, že zbytek vojáků vrátí Mishimě. Poté kontaktoval vojevůdce Bauhausu, Kapitola a Bratrstva. Řekl jim, co Mishima zamýšlí a chtěl slyšet, jak může Mishima v této situaci pomoci. Čekal na jejich názory.

Mezitím v Kyberopolis Arghan Keronis postupoval dál. Je jasné, že McKirdis a jeho Sentinelové se opevnili někde v centrále bezpečnosti. Keronis bude potřebovat všechny své Avatary, aby se probojoval až tam. Zatím se mu povedlo také obnovit připojení k CDN u několika dalších Roztočů, čímž je obrátil na svoji stranu. Centrum bezpečnosti bohužel bylo ve vnitřních prostorech základny, dosti hluboko. Avataři si starali o příval Roztočů, kteří se přidávali posléze na jejich stranu. Arghan chtěl co nejmenší ztráty. McKirdis byl sice dobrým stratégem, ale neznal Roztoče tak, jak jejich stavitel, i když slavil úspěch. Dva Avataři padli vyřazení, na druhou stranu k Arghanovi se již přidalo přes třicet Roztočů.

Kybertronik naštěstí měl jinak koncipovaný ventilační systém, takže se nákaza nešířila nikam dál. Když skupinka procházela chodbou, Arghan se náhle zarazil. Něco mu tady nehrálo. Zeptal se Avalona, kolik je v základně celkem Roztočů. Zjistil, že více než osm tisíc. Arghan přišel k počítačovému terminálu a zadal pár příkazů. Pak vložil malé zařízení do komunikačního portu a přikázal svému doprovodu, aby ho bránil. Zatím zasunul další zařízení do svého implantátu na krku a propadl se do hlubin Subreality...

V Subrealitě se spojil s Avalonem a společně se nabourali do komunikačních systémů města. Avalon pro vstup použil Arghanův přístupový kód úrovně Delta 3 Alpha, který byl zde nejvyšší. Dostali se tak k projekcím kamerového systému a podrobně si prohlédli celé město. Zahlédli chodbu, která měla v podlaze díry od náloží Roztočů. Pak Arghan našel hlavní armádní sklad. Bylo v něm asi dvacet Opravářských robotů, kteří opravovali poničené Roztoče. Kromě opravy jim však také přepisovaly jejich datová

jádra, což způsobovalo, že jsou Roztoči agresivní. Jedinou možností je dostat se do skladiště a obsadit ho. Nejkratší cesta tam, podle Avalona, měří tři sta metrů a vede přes uzavřený sektor. Alternativou je jen dva kilometry dlouhá chodba. Arghan se rozhodl pro kratší, ale nebezpečnější cestu. Vzal s sebou všechny své jednotky.

Po sto metrech dorazili do zdejší knihovny. Všude okolo se krčili zaměstnanci, byli šilení, ale neschopní cokoliv dělat. Pak se objevila skupinka Chaseurů, doprovázena několika muži ve vědeckých pláštích. Keronis se představil a vysvětlil, že je zde, aby vyřešil situaci. Ale pak si všiml, že muži mají v obličejích vražedný výraz a že jsou umazaní od krve. Arghan tedy vyslal své Roztoče, kteří šilené vojáky pozabíjeli. Pak se skupina konečně dostala ke dveřím do skladiště. Byly obrovské a dobře pancéřované. Keronis použil otisk dlaně, ale počítač ho nevzal. Jeden z Avatarů tedy terminál přetížil a dveře se otevřely.

Ve skladu byla obrovská armáda strojů, byl to úchvatný pohled. Lehké jednotky byly na bocích, ty menší i v několika řadách nad sebou. Blíže ke středu byly umístěny těžší jednotky, jako Androidi Vyhazovači a podobně. Arghanovi Roztoči ihned lokalizovali Opravářské roboty a snadno je zničili. Už nic nebude šířit nebezpečné programování. Keronis pak zadal několik příkazů do terminálu a aktivoval všechny jednotky. Prikázal Dr. Dianám, aby odvedly ze skladiště jeho infikovaný personál a spustil sterilizační proceduru. Když byla dokončena, venkovní vrata se otevřela a armáda strojů vypochovala na sluneční světlo. Keronis nyní kontaktoval generála Maximilliana Rosemberga, aby informoval Kapitol, že Kybertronik je připraven odvděčit se za pomoc na Dembovsce. K Mishimě vyslal jednoho Avatara III Ultra, aby pomáhal koordinovat postup.

Město Mundburg, Vastitas Australis. Kanalizací se rozléhaly kroky osamocenému muže. Jeho těžké boty vydávaly dunivý zvuk pokaždé, když se setkaly se zemí. Občasné čvachnutí bylo doprovázeno pravidelným zaklením a otíráním boty o kraj římsy, za nímž se hrnuly splašky z celého města. Spodní lem jeho černého pláště byl celý od bahna a mnohem horších věcí. Cesta se mnohokrát rozvětvovala, ale on stále pokračoval sebejistě ke svému cíli. Mnohokrát musel přeskočit nevábně vonící řeku na chodníček na druhé straně a pokračovat tam. Zničením se zastavil a vrátil se o padesát metrů zpět. Na místě, kde předtím byla jen holá zeď, se teď objevila malá, na první pohled zchátralá, dřevěná dvířka. On opatrně odsunul jedno prkno, za nímž se objevil drobný číselník s displejem. Vyřukal mnohomístnou kombinaci a dveře se otevřely. Přitom bylo vidět, že za dřevěnou slupkou se skrývá bytelná ocelová konstrukce. Pokračoval dlážděnou chodbou a z určitého důvodu se mnoha dlaždicím vyhýbal. V dálce před ním byla vidět brána. On ale nezamířil k ní, ale odbočil zhruba v polovině cesty do mnohem menších dveří nalevo. Tím konečně vstoupil do Chrámu Teroru.

Postava s purpurovým pláštěm, stojící za vyvýšeným pultíkem, oslovila muže, že přišel pozdě. Ten se ale omluvil, za jeho zpoždění mohla zácpa na silnici. Postava přešla jeho omluvu mlčením a on se tedy zařadil do zástupu černých, šedých a bílých kápí a jal se pozorovat tři purpurové kápě na provizorním pódiu. Všichni v sále vyzdobeném symboly temného Apoštola Muawijhea měli na obličejích rozšklebené tváře, které skrývaly jejich pravou identitu. Nikdo o sobě nesměl podávat žádné informace, které by někomu jinému mohly napovědět něco o jeho identitě. Tu znaly pouze oba Mistři nočních mŕ a samozřejmě Lord. Podle jejich postu v reálném světě jim byly přidělovány mise, které po splnění zapadaly do mnohem většího plánu, který nemohl být žádnému z nich od začátku zřejmý.

Purpurová postava uprostřed se pustila do svého proslovu. Lorda nočních mŕ v ní ostatní poznali pouze podle množství talismanů, které se jí houpalo na krku. Lord kázal, že nadešla chvíle Teroristického kultu. Většina vojsk Bauhausu se odebrala na sever bojovat s Černou legií k Olympus Mons a to mu dává příležitost. Dnes může udeřit tvrději než jindy a tím všem ukázat jejich chybu! Apoštolové mu ukazují tu pravou cestu, ne Bratrstvo! A všichni jeho moc dnes uvidí! Dnes je den, kterým se vše změní! Každý nevěřící uvidí správnou cestu a ten kdo ji odmítne, bude silami kultu zdrčen! Pak Lord vyzval Kurgana a Talause, dva Mistry nočních mŕ, aby rozdali ostatním kacířům instrukce.

Mistři nočních mŕ začali po jednom volat účastníky konventu jejich kultovými jmény a rozdávat jim zapečetěné desky s instrukcemi. Vše bylo napsané tak, aby se na první pohled jevílo jako běžný bankovní výpis, ale každý člen kultu v něm viděl něco víc. Lord se pod svou maskou usmál. Kacíři – vojáci se už postarali o vojenský sklad zásob a mnoho výbušných balíčků bylo už v tuto chvíli rozmisťováno po městě. Dnešní útok bude ten největší, jaký kdy toto město zažilo.

Teror v Mundburgu: O čtyři hodiny později, v obytné čtvrti Siberia. Prvním cílem se staly stanice BLEU ve čtvrti a v jejím okolí. Překvapivě synchronizovaně do nich byly doručeny otrávené pizzy, vdolky nebo koláče. Do mnohých byl jen vypuštěn uspávací plyn. Bratři pracující v komunikačních oborech se postarali o přesměrování všech hovorů, aby ostatním stanicím nepřišlo nápadné, že několik stanic mlčí. Kacíři – stavební inženýři přesně určily místa v základech starých paneláků, do kterých by bylo nejlepší trhaviny umístit, aby se dům sesypal celý. Těch několik občanů, kteří podezřelé chování lidí v jejich domě nahlásili, se

dovolalo pouze falešným úředníkům. Nic nemohlo zastavit masivní výbuch a následný pád téměř všech budov v této oblasti. A to bylo signálem pro malé útoky, které měly dokončit vyvolávání paniky. Po celém městě začaly vybuchovat auta, především na náměstích, vysoce frekventovaných ulicích a před BLEU stanicemi. V tu chvíli začali Lord a Mistři nočních můr vyvolávat na různých místech ve městě kouzla Černé symetrie. Mistři se postarali o vyvolání čtyř Masožravých rojů, které se mohly dostat do téměř každé budovy ve městě a systematicky likvidovaly všechny lidi, na které narazily. Lord vyvolal pro zbytek vojenské posádky ve městě Proud šílenství. Vojáci padali na zem v záchvatech a stojící zbytek jednotky je dobíjel v přesvědčení, že se jedná o nepřátele. Nakonec přišel na řadu Vítr šílenství, který se tyčil nad centrem města osvětleným jen plameny a všem ukazoval, že teď je tu Legie, aby všem ukázala, jak se věci mají. Do ulic vyrazili všichni kacíři, ozbrojeni ukořistěnými zbraněmi, zabíjeli každého koho potkávali a podpalovali domy. Po městě se rozšířily plameny.

Lord nočních můr se nemohl nabažit toho, co pod sebou viděl. Pozoroval celou scenérii z vyvýšené budovy v centru, která ještě nebyla zasažena plameny, jako už dobrá pětina města. Ulicemi se rozléhal křik zabíjených a panikařících lidí, který mu zněl jako ta nejsladší hudba. Bezpečnostní složky už asi brzy začnou přebírat kontrolu nad situací, ale to mu nemohlo zabránit ve vychutnávání si okamžiku. Vír duchů za okamžik zmizel a Lord vycítil, že všechny Roje ho už asi následovaly. Svůj účel už splnily. Na ulicích vypukly nepokoje a rabování, které BLEU a armáda stěží zvládaly. Podvečer byl nejlepší čas na útok – pro mnoho lidí začala doslova nekonečná noc. A Mundburg zažil jednu z nejtvrdějších ran ve své historii.

Bitva o jižní linii: Mishimě se ozval generál Maxim Bernheim. Oznámil, že Mishima by mohla pomoci na jižních liniích. Generál Akishato přikývl a okamžitě zakřičel do komunikace několik japonských rozkazů. Poté Maximovi potvrdil, že vyslal slíbenou pomoc. Několik ozbrojených transportů se přemisťovalo plnou rychlostí k linii. Musely se vyhýbat mnoha střelám. V jednu chvíli byl ale jeden z transportérů trefen a rozprášen. Zničený transportér dopadl na hlavy Legionářů, kteří ho sestřelili. Zbýlé zatím začaly přistávat. Uzavřely kruh obrany mezi dvěma skalisky a Samurajové vystoupili na vnitřní stranu, kde uzavřeli Legionáře do štěrbin mezi Mishimu a Bauhaus.

Pozabíjet je bylo dílem chvílky. Po krátkém setkání a osobní domluvě s Maximem Bernheimem se generál osobně vyzbrojil puškou, a protože měl s sebou velmi silné a odolné brnění, sám se vydal do útoku. Nechal otevřít druhou stranu transportů a rozběhli se proti Legii, rozhodnutí ji vyhnat z linie. Samurajové se pomalu protlačovali, a za granátové a střelecké podpory Bauhausu se jim pomalu podařilo získat okruh dvou set metrů od obrněného kruhu z transportérů. Akishato se tedy vrátil do transportéru, aby si promluvil s Maximem. Pak se ale podíval na oblohu směrem od hory a uviděl velkou loď a malý doprovod, evidentně patřící Kybertroniku.

Avalon věděl, že právě začala bitva v níž Mishima figuruje, rozhodl se proto zasáhnout urgentně. Na palubu lodi *WarLord* bylo z veličícího křižníku přesunuto několik těžších jednotek na místo Pedipulátoru. *WarLord* se snašel k zemi, na volání Mishimy odpověděl zprávou, že přepravuje styčného důstojníka s ozbrojeným doprovodem. Loď si však nesedla k transportérům Mishimy, jak bylo předpokládáno. Těžký pancíř *WarLordu* odolával bez problému lehké střelbě Legie a tak se Avalon rozhodl pomoci Mishimě v boji i lodí. *WarLord* se snesl asi metr nad zem a proletěl zástupem Černých legionářů, část byla sražena k zemi a část spálena motory. Když *WarLord* konečně dosedl, bylo to zády k mishimským transportérům, otevřel se výstup a ven vypochoďovala pětice pedipulátorů typu Android Vyhlazovač, asi patnáct robotů Scorpio, deset Zdokonalených chasseurů a větší počet robotických Roztočů.

Vše vyšlo ven a automaticky se přidalo k frontovým liniím. Mezi tím padaly desítky jednotek Legie pod palbou palubních zbraní *WarLordu*. Když byl celý ozbrojený výsadek venku, konečně vypochoďoval styčný důstojník se dvěma Dr. Dianami a čtyřmi Dobrovolníky z lidu, za nimiž šli dva Opravářští brouci. *WarLord* se odlepil od země a vznesl se k výšinám. Důstojník se představil jako Avalon – je to totiž samotný Avalon napojený na Avatara III Ultra. Generála Akishata informoval o tom, že Kybertronik má na orbitě jednu loď třídy Andromeda a několik zásobovacích, které budou podporovat tuto válečnou zónu. Řekl také, že z Kyberopolis vyšla velká armáda robotů, která je v tuto chvíli již na cestě.

Bauhauské jednotky byly zrovna pod těžkým útokem Nekromutantů a Řvoucích furií a několika málo Pretořiánských behemotů. Husaři, Dragouni a vojáci řádu Ledního medvěda se opevnili na malé skalnaté vyvýšenině a stříleli ze všech svých zbraní. Ale Černá legie pozici pomalu ale jistě obklíčovala. Nebylo úniku. Husarský poručík, nejvyšší přeživší důstojník, se krčil u polní vysílačky. Na prosby o pomoc ale nikdo neodpovídal. Seržant sdělil, že zbývá už jen dvacet Husarů, patnáct Dragounů a osm Ledních medvědů, a tři poziční kulometry. Vzápětí jeden Behemot přišel k jednomu z kulometů, chytil ho do ruky a odhodil pryč, jako by nic nevážil. Kulometčík i s nabíječem odlétli asi dva metry stranou a sotva vstali, utíkali pryč do úkrytu.

Situace se už nedala zvládat. Zbýlé dva kulometry kosily Legionáře ve velkém, ale na Behemoty byly příliš slabé. Za několik minut se v poručíkově interkomu ozvali oba nabíječi. Munice došla. Poručík se rozhlédl kolem, jako by hledal nějakou spásu. Napadlo ho, že by se mohli stáhnout k vraku jednoho tanku, a bránit se u něj. Ihned vydal potřebné rozkazy a vojáci se začali stahovat. K vraku přišli všichni, kteří mohli. Ti co nemohli, už neměli žádnou šanci. Poručík jim sdělil, že tady končí jejich život. Všichni vojáci potichu pronesli poslední modlitbu, zatímco stříleli okolo sebe. Legionáři se blížili. Bylo to nezadržitelné. Pak poručík uslyšel nějaký tichý hlas. Nejdřív si myslel, že je to jen nějaký přelud, ale hlas tam stále byl. Otočil se. Byla to polní vysílačka. Poručík k ní přiskočil a zuřivě popadl mikrofon.

Velitelství mu sdělilo, že posily by už tam měly dávno být. Pak poručík nad hlavou uslyšel zvuk helikoptér. Byla to Mishima. Asi osm helikoptér typu Mitsuko se vznášelo na místě a kropilo Legionáře pod sebou různými zbraněmi. Helikoptéry potom slétly trochu níže a z nákladových prostorů vyskakovali Shinobi, marťanská speciální jednotka. Začali okamžitě střílet z pušek a podpůrných zbraní a když se Legionáři dostali blíž, tasili katany. S leteckou podporou to šlo dobře, za pár minut byla kohorta poražena. Jako poslední k zemi padnul Behemot. Velitel Shinobi mu stál za krkem a vytahoval z něj svoji katanu, jejíž čepel poté otřel o své brnění.

Velitel Shinobi sdělil, že jsou tu z rozkazu generála Akishata. Poručík byl velmi překvapen, když se dozvěděl, že mishimská jednotka nyní spadá pod jeho velení. Shinobi odvezli přeživší vojáky do nejbližší základny Bauhausu, kde se připojí k ostatním jednotkám a poté vrátí do bitvy.

Situace u Kapitoly nevypadala dobře. Černá legie byla zakopaná na hoře Olympus Mons a spojenecká vojska byla zakopaná pod horou. Kapitol měl v této oblasti jen několik místních regimentů pěchoty a potřeboval nutně posílit. Do základny Gemini přijel zkušený generál Peter Clark. Do oblasti bylo vysláno několik pěších samostatných brigád, které posílily řídké linie kapitolského úseku fronty. Linie byly neustále odstřelovány. Po přiletu na základnu Gemini zamířil generál Clark přímo do velitelského centra. Tam našel velitele pěchoty, jak se radí o dalších tazích. Po chvíli si všimli generála, zanechali plánování a poslušně zasalutovali.

Od důstojníků zjistil všechny potřebné informace. Bylo mu jasné, že budou potřebovat posily. Najednou vběhl do místnosti voják se zprávou že přistává loď Kybertroniku. Clark se okamžitě odebral se svým pobočníkem k přistávací ploše. Generál byl zahalen oblaky prachu, trochu se natočil, aby mu písek nelétal do obličeje. Po dosednutí se otevřely dveře a v nich se objevil muž. Byl to Zdokonalený chasseur a vedle sebe měl psa. Německého ovčáka. Chasseur vystoupil, následován několika Androidy Vyhlažovači a Chaseury. Zdokonalený chasseur se představil jako generál Maximillian Rosemberg a vysvětlil, že přišel splatit dluh, který Kybertronik u Kapitoly má. Jeho armáda je na cestě z Kyberopolis a dorazí během několika hodin.

Rosemberg nabízí špiónážní a energetické bojové družice, které jsou připraveny na orbitě. Částicové kanony a mikrovlnné projektory jsou určeny k ničení bodových cílů. Clark pomoc ihned přijal. Chtěl ještě něco dodat, ale najednou přiběhl voják se zprávou, že se blíží velký útok Legie, který je podporován několika obřímí Válečnými vzducholoděmi. Generál si povzdechl a i s nově příchozím člověkem z Kybertroniku odešel na frontu. Pes je následoval.

Hlavní velení imperiálních sil na Marsu převzal mladičký Aaron Neelson, jmenovaný plukovníkem a nasažený na Mars teprve před měsícem. Svolal všechno imperiální velení na planetě, včetně kapitána Hutsona, a předložil mu svůj plán. Mishimské, bauhauské a kapitolské armády se spojily v jednu, Bratrstvo je podporuje také. Pravděpodobně se brzy přidá i Kartel. Co se děje s Kybertronikem není Imperiálu zatím jasné. Tím, že korporace utvořily toto spojení, ulehčily Imperiálu práci. Podle všech informací se Černá legie přeskupila, aby se mohla bránit před spojenou armádou, a odkryla tak Imperiálu záda. Na těchto liniích má jen slabou obranu, takže když Imperiál sebere nadbytečnou obranu hlavní základny a některých měst, bude schopen prorazit val a opevnit se na vyšších pozicích hory, odkud bude schopen zničit zbylé obranné valy z druhé strany a umožnit tak ostatním korporacím proniknout. Ztráty na straně Imperiálu budou minimální.

Ale kapitán Hutson mu oponoval. Černá legie má víc jednotek, než se zdá a dokáže se velmi rychle přeskupit. Je to jako past, do které může Imperiál snadno vpadnout a přijít tak o armády, které jinak brání hlavní základnu Lawrence a přidružená města. Neelson je ale přesvědčen, že plán vyjde. Hutson však namítá, že útok Černé legii nic závažného neprovede a Imperiál tak zbytečně obětuje mnoho vojáků. Ale Neelson se nechce hádat a vyhrožuje, že kapitána převede k Jupiteru, pokud bude odporovat. Hutson však říká, že pokud Neelson svůj plán udělá, bude zapsán do historie korporace jako nejneshopnější velitel. To už bylo na Neelsona dost a tak kapitána z okamžitou platností odvolal.

Bitva o východní linii: Generál Rosemberg vyslal skrze implantát povel k rozestavení střeleckých satelitů. Špiónážní satelitní síť se rozmístila jako první. Pak Rosemberg přišel za svým kapitolským protějškem a ukázal mu holodisplej, na němž se nyní zobrazovaly zprávy ze satelitů. Rosemberg nadále informoval i o

tom, že satelity vybavené čističovými kanony Z-80 dokáží včas sestřelit maximálně dvě ze sedmi Válečných vzducholoď, a to se štěstím. Mezitím se vzducholoď dostanou na dostřel svých dalekonosných zbraní a začnou ostřelovat lidské pozice. Rosemberg proto doporučil použít leteckou podporu Kapitolu a zdůraznil, že se jedná spíše o nutnost, protože vzducholoď mají sílu prorazit linie. Je jasné, že vzducholoď se plaví vysoko na obloze, mimo dostřel všech lidských protileteckých zbraní. Generál také doporučuje použít dělostřeleckou palbu na protiletecká stanoviště Černé legie. Clark přikývl a vydal potřebné instrukce.

Satelity Kybertroniku, které byly na svých pozicích, aktivovaly manévrovací motory, aby se natočily ústím hlavně ke svému cíli. Výhodou čističových paprsků bylo to, že mohly rychle a snadno proniknout atmosférou, ovšem za cenu ztráty energie a tudíž i ničivosti. Všechny satelity se zaměřily na jeden jediný bod, kterým byla jedna z bočních gondol vzducholoď, v níž, dle údajů v záznamech, mají být sklady munice. Satelity shromáždily energii pro zahájení palby a spustily proud smrtících částic...

Jednotky Kapitolu již slábly a mírně ztrácely naději. Neutuchající příliv jednotek Legie, a co hůř, v dále byly malinké tečky, jenž určitě byly něco nemilého... Věděli, že před chvílí přistála poblíž loď Kybertroniku, ale žádné jejich jednotky nebyly na frontě. Náhle však přišel zvrat. Vojáci uslyšeli střelbu, která již podle zvuku nebyla jejich... Několik vojáků otočilo hlavu a spatřilo menší kolos vystřelující ze svých těžkých zbraní zkázu a smrt. Androidi Vyhlažovači, nejoblíbenější, nejefektivnější a nejdražší bojové stroje ve Sluneční soustavě, dokáží zvednout náladu každému, kdo stojí na jejich straně. I když jich bylo jen pár, vojáci Kapitolu věděli, že tyhle stroje nejsou ze starého železa. Chaseurů a dalších jednotek z generálova doprovodu si všimli též. Kybertronik se rozhodl oplatit pomoc Kapitolu, toto je předvoj a hlavní síly se blíží...

Jonathan Gediman za ty dva roky plnil spíše vedlejší úkoly. Jeho hlavní nepřítel, Joseph Black, se už dva roky neukázal. Naposledy ho prý spatřili na asteroidu Chebyshev. Ale jednoho dne se ke Gedimanovi dostala instrukce od nadřízených – ve městě je ještě jeden kacíř, pravděpodobně Černý lovcí. Agent Semir Persil po něm již nějakou dobu pátrá, ale zatím marně. Jonathan sedl do auta a odjel na pozici, kterou udal Persil. Když přijel, Persil tam už čekal. Jeho auto bylo zaparkované v zapadlé vedlejší uličce, špinavé a zahalené v mlze z kanalizačních výparů.

Oba agenti si vyměnili poslední informace. Persil sdělil, že toho Černého lovcího úspěšně sleduje už tři měsíce v kuse, ale zatím se mu nepodařilo zjistit, kde přesně bydlí. Ale podle místních lidí je často vídán v barech a hospodách v této městské čtvrti. Persil nechal kolem rozmístit několik ostřelovačů, kteří jsou připraveni kdykoliv střílet.

Joseph Tscherny, který celou dobu bydlel v Luna City u stejné ženy, se kterou se kdysi seznámil, dobře předstíral svoji smrt. Kartel našel falešné důkazy a začal věřit tomu, že Tscherny zemřel při výbuchu auta. Ovšem Tscherny musel žít celou tu dobu v utajení, nemohl tak často vycházet z bytu. Proto jednoho dne vyslal ven tu ženu, aby nakoupila nějaké jídlo a pití. Persil spatřil ženu, která vyšla odkudsi zpoza rohu budovy. Táhla velkou tašku na kolečkách. Vypadala docela podezřele, protože v ulicích nebyl skoro nikdo. Rozhodně ne žena s takovýmto zavazadlem. Persil k ní přistoupil a zeptal se jí, co tu pohledává takhle sama. Ona mu to vysvětlila – a Tschernyho zatajila. Pak odešla pryč, ale Persil ji nařídil tajně sledovat. Přišla mu podezřelá.

Bitva o západní linii: Plukovník Aaron Nelson mobilizoval své jednotky pěchoty a podpůrných vozidel. Pět batalionů Základáků, tři bataliony Zákopníků a tři obrněné rotы Hurikánochodů různých zbraňových kombinací. Základna Lawrence byla plná vojáků, kteří se připravovali na odlet do válečných zón. V celém území Mandátu bylo dost rušno. Nelson svolal své podřízené důstojníky a rozdělil jim velení nad jednotkami. Večer se armáda dala do pohybu. Nákladní a transportní letouny nabíraly své pasažéry a náklad a startovaly z vojenských letišť. Všechny síly se přesouvaly k hoře Olympus Mons.

K cíli doletěly za časného rána. Vysadily své jednotky asi třicet kilometrů od obranného valu Černé legie. Zákopníci se ihned pustili do hloubení zákopových systémů, byla rozmisťována těžká artilerie a budovány stany polních nemocnic, kasáren a velitelství. Za pět hodin bylo všechno hotovo a sbor důstojníků se sešel v hlavním stanu. Nelson měl mapu bojiště, zatím všechno šlo přesně podle jeho plánu. Černá legie zde měla skutečně o něco slabší obranu, než na jiných částech valu.

46. pěší batalion a 67. pěší batalion budou fungovat jako obrana zákopů a nebudou se nikam přesunovat. 30. pěší batalion, 14. pěší batalion a 22. pěší batalion budou útočné síly podporované 3. obrněnou rotou, 14. obrněnou rotou a 29. obrněnou rotou. 40. zákopový batalion, 33. zákopový batalion a 51. zákopový batalion budou záložní jednotky, které budou čekat na případné nasazení, pokud první sled útoku neuspěje. Nelson měl všechno přesně připravené.

V podvečer nastal útok. Základáci a Hurikánochody postupovali kupředu vcelku rychle. Jakmile se dostali na dostřel minometů, Základáci je postavily a linii zahltili nervovými plynovými náboji VX, které by měli zničit

všechny živé cíle. Neelson věděl, že Černí legionáři jsou většinou vůči plynům odolní, ale doufal, že VX alespoň nějaké zabije. Potom Základáci střelili kouřové kanistry Apex 12, které vytvořily efektní kouřovou mlhu nad celou oblastí. Nebylo vidět skoro ani na krok, což ale Základákům a Hurikánochodům vyhovovalo. Útočné jednotky začaly odhodlaně postupovat dál. Neelson to pozoroval dalekohledem, z předsunuté pozorovatelný. Když se objevil dým z dýmovnic, výhled se mu zatemnil a on nemohl pozorovat své vojáky, jak bojují s Černými legionáři. Čekal proto, až se kouř usadí, což mohlo trvat i půl hodiny. Z dálky slyšel výstřely a exploze, takže měl jistotu, že se tam v tom kouři bojuje. Pak se kouř rozpíval. Neelsonovi to přišlo jako celá věčnost. Znovu přiložil dalekohled k očím a sledoval horizont. A skutečně... spatřil postavy mnoha vojáků a Hurikánochodů. Jeho armáda uspěla.

Ale... ale pak mu to přišlo nějaké divné. Hurikánochody se přiblížily trochu víc a Neelson je mohl zřetelněji vidět. Teprve teď si uvědomil, že to nejsou Hurikánochody, ale Nekromeky, a že ti vojáci nejsou Základáci, ale Černí legionáři. Zalekl se a začal do interkomu řívat rozkazy. Teď přišla řada na Zákopníky a záložní Základáky. Ale bylo jasné, že Černá legie má velkou přesilu. Neelson ale nezoufal a zavolal na pomoc letectvo. Úderné letouny typu Doomlord se dostavily na bitevní pole vcelku rychle. Byly vyzbrojeny dodatečně přimontovanými raketami Sandman AG-188 a leteckými bombami AGB-90. Strhl se chaos. Rakety likvidovaly pěší cíle po desítkách, bomby zas ničily Nekromeky. Útok trval pár minut a za tu dobu zničil přibližně polovinu legie. Pak se ale Černá legie přiblížila až k zákopům a to na řadu přišli pěší vojáci. Stříleli ze všech zbraní, aby zastavili příval.

Neelson začal dostávat strach. Na tohle rozhodně nebyl připraven. Tedy, počítal s tím, ale netušil, že to bude takhle hrozné. Byl to největší útok Černé legie, který ve své kariéře zažil. Ale stažení nechtěl nařídít, nechtěl se zachovat jako zbabělec. Místo toho přišel k vysílačce a začal volat do základny Lawrence pro posily.

Semir Persil a Jonathan Gediman dostali zprávu od jednoho ostřelovače – ta žena zmizela v jednom starém domě. Podle popisu to byl ten stejný dům, kde se už jednou strhla přestřelka s jistým mužem. Oba agenti tam ihned vyrazili, i s desetičlenným oddílem Bezpečnostní policie. K budově se tým přiblížil potichu, aby toho Kacíře nijak nevyprovokoval. Opatrně vešel dovnitř a vystoupal po schodech až do patra, kam žena, podle ostřelovače, vstoupila. První dva policisté vzali beranidlo a vyrazili dveře. Další dva policisté za nimi vtrhli do místnosti s brokovnicemi připravenými ke střelbě...

Tscherny se zrovna koupal. U vany měl připravené dvě pistole, pro všechny případy. Když slyšel ránu, vzal pistole, nastavil je na automat a potopil se do vany. Ucítil průvan na kousku kolena, které už nepotopil... bylo mu jasné, že někdo vstoupil do koupelny. Spustil střelbu po vodorovné linii, aby trefil každého, kdo tam jen půjde... Tři policisté padli k zemi. Gediman s Persilem stáli za rohem, s pistolemi připravenými.

Tscherny si vzal zbraně od policistů a začal střílet směrem ke dveřím, zatímco se rozběhl k oknu. Posledních pár nábojů jedné zbraně použil na rozstřílení okna, kterým proskočil. A poslední náboje druhé zbraně použil k prostřelení okna spodního patra vedlejšího domu, do kterého skočil. Objevil se v pokoji, kde byl zrovna nějaký zloděj. Ten na něj ihned zaútočil, ale Tscherny ho skolil jediným úderem pěstí. Oblékl si jeho věci, vzal jeho zbraň a klíčky od vozu. Pak už jen seběhl do garáže a vzal jeho auto.

Gediman s Persilem byli udiveni rychlostí toho zločince a Persil ihned nařídil uzavřít všechny silnice vedoucí z této části města. Za chvíli už byly všechny silnice uzavřeny. Nikdo nemohl ven ani dovnitř. Tscherny vyrazil na dálnici, ovšem tam potkal policejní zátaras. Šlápl tedy na plyn a zátarasu prorazil. Ovšem jeho auto se při tom dosti poškodilo. Ujelo asi padesát metrů, pak se zastavilo. Tscherny byl v bezvědomí.

Situace ve městě Mundburg se už poněkud uklidila. Lord nočních můr si ale dal záležet na tom, aby mezi lidmi stále vládla atmosféra strachu – spotřebovávali všechny zásoby, které jim zbyly, na náhodné útoky na ulicích. Mnoho lidí se bálo vyjít z domu a ti venku se poplašeně rozhlíželi při každém větším hluku. Populace byla absolutně demoralizovaná. Pokud by došlo na obléhání města, kdo ví, kolik z nich se odváží vzít do ruky zbraň a bojovat proti silám, jejichž síla byla v uplynulém týdnu demonstrována. Opět stál na vyvýšeném pódiu před svými Kacíři. Od posledního setkání jich dost ubylo. Bezpečnostní složky se snažily zachránit svou dobrou pověst tím, že pochyťají co nejvíce lidí zodpovědných za útok. Díky Apoštolům se jim nepodařilo zatím chytit někoho důležitého. Lepší je přesto neriskovat.

Lord nočních můr pověděl Kacířům o velkém úspěchu ve městě. Obyvatelé města jsou zlomeni, nyní může zaútočit Černá legie a oni se nebudou schopni nijak bránit. Nicméně teď už tu toho nemůže Teroristický kult mnoho udělat. Nejlepším řešením je, aby se ti nejlepší z něj připojili k velkému vojsku Muawijhea. Lord pak přečetl seznam, kterým vybral asi třetinu předstoupených Kacířů, včetně jeho pobočníka Kurgana. Poté všem Vyvoleným oznámil místo setkání za městem a dále se věnoval organizačním záležitostem – musel předat správu nad zbytkem kultu Mistru nočních můr Talausovi. Zbytek večera strávil tím, že si balil věci na zítřejší cestu.

Druhý den ráno Lord nočních můr vyrážel z města sám. Musel dodržovat maximální ostražitost. Byl nejdůležitější osobou v kultu, pokud by ho chytili, tak by celá jejich akce byla k ničemu – lidé by dostali znovu naději. S povzdechem pozoroval, že na kraji města stále stojí vojenské zátarasý. Všechno, co by nasvědčovalo, že je Kacíř, pečlivě ve svém voze ukryl. Na krku si nechal jen Symbol Temnoty, který dovedně zamaskoval za neškodný symbol. Nemohl si dovolit ho sundat, bylo by to, jako kdyby všem Inkvizitorům v okolí oznámil, kde je. Před výjezdem z města stála dlouhá kolona, jak si s potěšením všimnul. Mnoho lidí se rozhodlo opustit město než riskovat, že zemřou při dalším podobném útoku. Než se dostalo na něj, bylo už téměř poledne. Vojáci, kteří prováděli prohlídku už byli touhle rutinou dost unavení, takže jen otevřeli kufr, zběžně se podívali pod kabiny, do přihrádky v autě a mezi sedačky. Po kontrole falešných dokladů bylo Lordu umožněno pokračovat dál v cestě. Nezbývalo mu než doufat, že i ostatní Kacíři budou mít takové štěstí. Naposledy se otočil, aby si prohlédl svou práci. Některé části města ještě stále hořely a unavené hasičské sbory s požáry jen těžko bojovaly. Škody na budovách a lidských životech byly prakticky nevyčíslitelné. Znovu pocítil ten skvělý pocit zadostiučnění. Pak se otočil zpět dopředu a rozjel se za svým cílem.

Ve městě Mundburg přistál malý transport Bratrstva. Vystoupil z něj muž středního až staršího věku, s dřevěnou holí v ruce a róbě kombinované s brněním. Vlasy měl krátké a řídké a již prošedivělé a na obličeji se mu již usadily vrásky. Z očí mu přímo čněl fanatismus, a přece jakási inteligence a schopnost kohokoliv pouze pohledem provrtat. Na zádech mu visel ozdobný, lehký meč. Procházel ulicemi a mračil se. Byl poslán Bratrstvem, aby vrátil zdejšími lidem víru. Útok kacířů a toho legionářského zvěrstva toto krásné město poničil a zdrtil. Chrámy, vysoké, krásné budovy, sochy... všechno zlámané a zničené. Ten muž se hněval. Zdejší Bratři již byli informováni, a proto mu připravili řečnický pult a na náměstí se shromáždili všichni lidé. Jakmile je mluvčí uviděl, pochopil, že nyní nebude kázat o hříchu, ale o slávě. Všichni byli rozhněvaní, jejich víra byla podlomena, a v Bratrstvu viděli jen bandu lhářů a mastičkářů. Do teď. Mluvčí se postavil za pult a něco řekl jednomu Inkvizitorovi. Ten kývl a někam odešel.

Bratr si tedy povzdechl – jako by je chápal – a oslovil dav. Hned potom dav nenávislivě zamružel. Řečník nevěděl, jak dobře začít. Začal proto improvizovat: jedná s davem jako s přáteli, nikoliv jako s oddanými věřícími Bratrstva. Řekl jim, že skutky, které se staly v tomto městu nezůstanou nepotrestány a že ve všech katedrálách v soustavě se opakuje jméno každého místního obyvatele. Možná to znělo nedůvěryhodně, ale dav mlčel. Ovšem v tvářích nebylo cítit žádnou nedůvěru. Řečník pověděl, že se všichni kněží, Biskupové a dokonce i sám Kardinál modlí za potrestání těchto činů. Připravuje prý strašnou ránu, která stihne jako velká písečná bouře každého z těch, kdo vytrhli byť jedinou cihlu ze zdejších zdí! Ohnivý trest svatého žáru udeří na každého Kacíře, jenž se procházel – či snad stále prochází! – po těchto ulicích, avšak nejen to, nejen to, on spravedlivě potrestá každého, kdo se odvrátil od Jeho víry a začal uctívat zbabělé nepřátele, kteří dobývají města vznešených věřících!

Lidé se začali klanět na jeho stranu. Dobře, pomyslel si. Teď přijde zlatý hřeb, kterým si je koupí. Rozhodl se, že veřejně osobně popraví jednoho ze zajatých Kacířů. Inkvizitor, kterého mluvčí poslal před chvílí pro něco, se vrátil a vedl s sebou na "vodítku" čtyři kacíře, jeden byl větší než ostatní, ale všichni stejně oblečení – do hábitů Teroristického kultu. Mluvčí vzal toho největšího pod krkem a tasil meč. Odřízl jej a donutil silou pokleknout. Ten se na něj díval s bezmocnou nenávistí a zoufalstvím. Řečník řekl, že tento kacíř je jejich místní vůdce, i když to neměl podloženo. Usekl mu hlavu svým mečem a poté mu odřízl i ruce a nohy. Dav šlel. Mluvčí si jej naprosto získal. Proto odřízl zbylé kacíře, ale držel je za "oboek" jako psy. Zeptal se davu, jestli je chce a dav odpověděl jásavým řevem. Oba kacíře tedy skopl z pódia a dav je doslova roztrhal holýma rukama. Mluvčí se usmíval. Tito lidé nabyli sebevědomí a hlavně – jsou opět věřící.

Bitva o severní linii: Kapitál nyní bojoval na několika frontách současně. Zatímco velká legie nezadržitelně mířila do jeho území, několik kohort se chystalo na protiútok u Olympus Mons. Zde měl Kapitál několik menších uskupení, které v podstatě jen držely pozice. Brigáda svobody, Lehká i Těžká pěchota zde měli několik skupin podporovaných vozidly a dělostřelectvem. Kapitán Rodger Hawk, plukovník Raymond Hidgis a major Rachel Thompsonová sem byli právě převeleni, aby převzali velení nad, stručně řečeno, "znuděnými" a unavenými vojáky. Dlouhou dobu se zde prakticky nic nedělo, Černá legie se zaměřovala na Mishimu, Imperiál a Bauhaus.

Hidgis sledoval horizont dalekohledem, když najednou se na něm objevil písečný mrak. Byl to prach rozvířený velkým počtem vojáků, nebo vozidel, v tom měl Hidgis jasno. Ihned informoval své dva spolupracovníky a ti vydali potřebné rozkazy. Vojáci, kteří se dosud jen nečině poflakovali okolo, polehávali ve stanech a hráli mezi sebou karty, oživilí. Narychlo se seběhli na nástupní zónu, takže mnoha vojákům chyběly části výstroje, na jejichž nasazení neměli čas. Alespoň že všichni měli svoji pušku...

Trojice důstojníků se sešla a informovala o útoku Legie. Blíží se a k linii dorazí tak za deset minut. Podle odhadů je to asi 400 legionářů a několik desítek vozidel. Je to sice přesila, ale Kapitál má zákopy, obranné valy, minová pole a dost dělostřelectva na to, aby jedinou salvou rozdrtil menší pevnost. Vojáci se poté

rozběhli na své pozice, naskákali do zákopů a vlezli do kulometných hnízd. Bitevní pedipulátory typu Orca napochodovaly na přední pozice, připraveny střít ze všech svých zbraní. Černá legie se blížila...

Do velícího stanu Bratrstva přišel pobočník s telegramem z města Mundburg. Xavier Petrus je překvapen, že byl útok teroristů tak rychle zastaven a navíc že byla potlačena vlna kacířství. Telegram odeslal Misionář jménem Hannibal Lucius, kterého ovšem Xavier nezná. Proto se rozhodl, že do Mundburgu odletí, aby se s ním setkal osobně. Za pár minut už Xavier odlétal na jižní pól. Za pár hodin přistál na letišti a přišel do místního kostela Bratrstva. Celé město bylo pobořeno, stejně tak i kostel, ale ten, narozdíl od ostatních budov, se už opravoval. Xavier si pomyslel, kdo je to ten Misionář, že jako první nařídil opravu kostela. Ihned ho proto vyhledal.

Hannibal zrovna mluvil s jedním stavitelem, který kostel opravoval, když viděl, že k němu přichází ulicí jistý muž v oblečení Bratrstva. Poznal jej, okamžitě poklekl na zem a pozdravil. Na zemi setrval, dokud jej přichází, výše postavený Bratr nevyzve k povstání. A i když se tak stalo, Hannibal se neopovážil pohlédnout Xavierovi do tváře. Xavier je nadšen jeho prací. Exemplární poprava je sice spíše praktika Inkvizice, ovšem když není jiná možnost, i Misie ji může provést. A tady jiná možnost nebyla, Xavier to ví. Ale znepokojuje ho jiná věc. Jakmile přiletěl, začal pociťovat, že Temnota tu nebyla zničena zcela. Někde tu stále je. Někjaký kacíř, který se ukrývá, nebo který z města odjel. Ta temná síla je velmi silná, musí se jednat o mocného uživatele Černé symetrie. Aby Hannibal zdejší práci dokončil, bude muset toho kacíře najít a dopadnout. Bohužel, Inkvizice nemůže postrádat žádného vojáka, takže bude muset vystačit se svými Bratry z Misie a od Mystiků.

Arghan procházel desítkami chodeb Kyberopolisu, jeho doprovod se již řádově rozrostl převážně díky návštěvě skladiště. Nyní již šetřil s Avatary a nechával Roztoče postarat se o špinavou práci. Ti, převážně díky Avalonově vlivu, byli neuvěřitelně sebraní, i když McKirdisovy jednotky byly též dost precizně koordinovány. Arghan dorazil už těsně k opevnění kolem bezpečnostního centra, obrané věže se aktivovaly a kosily jeho doprovod jednou salvou za druhou. Desítky Roztočů již padly k zemi, než se konečně povedlo proniknout k věžím a zničit je...

Arghan náhle ucítil tupou ránu – jako by se mu něco zavrtalo do těla. Pak ucítil záškuby a energetické výboje, jenž naznačovaly zásah nepřátelského Roztoče Avatarem. Diana přiběhla k Arghanovi a podívala se na jeho zranění. Arghan poznal, že je to ta samá, co ho ošetřovala po ztrátě ruky na Dembovsce. Nebyla udivená barvou jeho krve, i když teď, díky infekci v okolí, musela být poznamenána modrými krvinkami. Zastavila krvácení. Potom se Arghan pokusil vstát, Avatar mu pomohl na nohy a potom ho podepíral. Arghan zatím navázal spojení s Avalonem a chtěl po něm, aby mu vysvětlil, proč nevěděl o tom Roztočovi. Avalon, skrze jednoho Avatara, přiznal, že neočekával, že McKirdis bude v tomto svém stavu schopen nastražit past. Ty obranné systémy měly pouze odvést pozornost od hlídání zad. A tehdy zaútočil skrytý Roztoč. Jediný důvod, proč Roztoč Arghana nezabil, je zřejmě ten, že bezpečnostní pojistka včas zafungovala, nebo že si McKirdis nepřál zabít ho tak rychle.

Po dalších pár nástrahách konečně dorazili ke vstupu. McKirdis měl naštěstí omezené množství jednotek, proto vpád dovnitř stěžoval jen příval kulek z obraných automatických děl. Ty byly relativně snadno zničeny i přes zničení většiny Arghanova doprovodu. Nyní vešli dovnitř... na podlaze se válely čtyři mozkové schránky, evidentně napadené Roztoči. Jediný Sentinel byl v místnosti živý. Arghan přikázal, aby mu byl dán zbytek zásoby želatiny ZS-47, kterou měl u sebe. ZS-47 je výživná želatina, která byla vynalezena někdy během Zlatého věku. Používala se k výživě částí živého organismu, například mozku. Kybertronik je jediný, který ji dnes dokáže vyrábět, a je proto velmi vzácná. Tím Keronis zabránil, aby Sentinel zemřel.

Celou místností se rozléhal řev z reproduktorů, byl to McKirdis, šílený zuřivostí, že Keronis a jeho doprovod dorazil až sem. Arghan Keronis konečně došel k cíli své cesty. Přiložil pravici k ovládacímu panelu a zadal svůj vstupní kód. Nařídil uzavřít základnu, karanténní opatření nejvyššího stupně. Celé Kyberopolis se téměř hermeticky uzavřelo. McKirdisův šílený řev náhle ustal – to je ten Sentinel, který ležel na zemi, a kterého Keronis zachránil před jistou smrtí. ZS-47 je totiž mimo jiné i silný lék na většinu chorob, zastává totiž funkci imunitního systému. Keronis si nyní uvědomil, že tato směs skutečně funguje na zdejší nákazu. Ovšem je příliš vzácná a nemůže být použita ve velkém množství. Pak přišla zpráva, že právě vypadly zdejší senzory, vteřinku poté, co Keronis zaslechl nějaký pohyb v chodbě. Je jasné, že to byl někdo, kdo může za rozšíření toho viru, nějaký zrádce či kacíř...

Plukovník Aaron Neelson se dočkal posil, ovšem nebylo jich tolik, kolik čekal. Základna Lawrence měla teď plno jiných problémů, jedním z nich byl i fakt, že Černá legie zahájila protiútok na kapitolskou část linie, která se nacházela nebezpečně blízko té imperiální. U Neelsona se hlásilo několik stovek Zákopníků a Úderných zákopníků a několik desítek tanků typu Široký meč. Bylo to právě včas. Obrana zákopů byla téměř rozdracena návaem monster Černé legie. Posily se ihned zapojily do boje.

Neelson pozoroval bitvu ze svého velícího stanu. Byl to naprostý masakr, ale netrval tak dlouho. Za půl hodiny byl nepřítel poražen, ovšem Neelsonova armáda zdecimována. Teď byla tak slabá, že každý další útok by znamenal její definitivní konec. Navíc přišla ze základny Lawrence depeše, aby se plukovník hlásil na jiném bojišti. Neelson moc dobře věděl, že tady stejně už nic nemůže dělat a tak souhlasil. Přeživší vojáci a technika byli naloženi do transportních letounů, které se poté vznesly a odletěly pryč.

Ale moc dlouho neletěly. Neelson se díval z okénka v nákladovém prostoru a tak mu neušlo, že přímo pod nimi se právě odehrává bitva mezi Kapitolem a Černou legií. Legionáři měli zase navrch, i když Kapitol se držel. Bylo mu jasné, že TOHLE je to bojiště, o kterém základna mluvila. A také že bylo. Transportéry zpomalily a začaly klesat k zemi. Přistály na prašné ploše a otevřely nákladové prostory. Ihned se u nich hlásil oddíl kapitolských vojáků, který pomáhal z vykládáním materiálu. Neelson dostal zprávu, že Kapitol zde potřebuje nutně pomoci. Vystoupil proto a došel do místního velícího stanu. Zde se už nacházel Hidgis, Hawk i Thompsonová.

Joseph Tscherny se probudil z mrákot – a nebyl ve svém (ukradeném) autě. Byl v jakémsi suterénu, skrz malinké okénko sem šlo denní světlo z ulice. Ležel na pohovce a hlavu měl obvázanou zkrvaveným šátkem. Když přišel k sobě, spatřil nad sebou muže v černém. Už ho jednou viděl – byl to Joseph Black. Black mu vysvětlil, že ho už nějakou dobu sledoval. Nechtěl totiž uvěřit tomu, že zemřel, a udělal dobře. Black moc dobře věděl o tom, že policie po Tschernym jde a tak mu byl neustále v patách. A nakonec mu díky tomu zachránil život. Šťěstím je, že policie zatím neví, že ten hledaný kacíř je ve skutečnosti Tscherny. Black vysvětlil, že Tscherny se musí schovat někam jinam, nejlépe do starých čtvrtí Luna City v podzemí, kam nikdo nechodí.

Black začal Tschernymu připravovat zavazadla. Byly to různé věci, které nakoupil speciálně pro tento účel. Když byl ale v půlce balení, ozval se za dveřmi nějaký rachot. Black zastavil a zpozorněl. Dveře náhle explodovaly a když se prach usadil, za nimi stála dvojice postav. Gediman a Persil. Black tasil své dvě pistole a křikl na Tschernyho, aby okamžitě vypadnul zadním vchodem.

Agenti začali střílet a Black jim odpovídal. Spolu s agenty tu byli i další policisté, takže nepřítel měl přesilu. Black se schoval za podpůrný sloup, který se doslova drotil pod náporu neustálé automatické střelby. Black zkontroloval zásobníky svých pistolí. Byly prázdné. Přebil, zhluboka se nadechl a vyskočil zpoza sloupu, přičemž neustále střílel. Tři policisté šli k zemi, ale agenti stačili uhnout.

Black se ohlédl. Tscherny byl už pryč. Za budovou čekalo auto, které Black také sehnal pro tento účel. Jakmile Blackovi došla munice, zahodil pistole a běžel za ním. Auto už bylo nastartované, Tscherny čekal vevnitř. Black doslova vpadnul dovnitř, na zadní sedadlo, kde se nacházela dvojice samopalů. Jeden hodil Tschernymu, druhý si vzal sám. Oba pak vystoupili, schovali se za auto a začali střílet na policisty, kteří právě objevili zadní východ.

Z auta se stal velmi rychle cedník, ale stále pojízdný. Když byli policisté mrtví, oba muži znovu nastoupili a tentokrát se rozjeli, a to hezky rychle. Gediman s Persilem vyběhli na ulici, ale už bylo pozdě. Persil však měl naštěstí před domem svůj sportovní vůz, tak do něj oba naskočili a vydali se za uprchlíky, kteří už měli dobrý náskok. Jejich auto naštěstí nešlo přehlédnout.

Asi po dvou kilometrech však auto kacířů začalo zpomalovat. Nádrž byla prostřílená a palivo pryč. Black vystoupil a nařídil Tschernymu, aby utekl někam pryč, zatímco on se bude snažit agenty zdržet. Black vytáhl z kufru katanu a postavil se do bojového postoje. Auto agentů se blížilo. Gediman se nahnul z okénka, aby mohl kacíře zastřelit. Persil měl ale jiný plán – jednoduše ho přejede. Auto se rychle blížilo k cíli, ale Black stál jako přikovaný. Když bylo dostatečně blízko, vrhnul katanu jako bumerang. Katana prosvitěla vzduchem a prolétla čelním sklem auta agentů. Zabodla se do sedadla, těsně vedle hlavy Persila. To ho docela vystrašilo, instinktivně strhnul volant a poslal tak auto do smyku. Black seskočil ze silnice do příkopu. Auto agentů vrazilo do Blackova prostříleného auta a začalo hořet.

Oba agenti vyskočili ven vteřinu předtím, než došlo k explozi. Bohužel, nezjistili, jestli v tom autě kacíři zůstali, nebo jestli stačili utéct. Trosky byly zcela spálené a rozházené po celém okolí. Žádné důkazy nezbyly. Black zatím zmizel kdesi v kanalizaci, kdežto Tscherny běžel vlastní cestou...

Konvoj vozidel se zastavil. Několik lidí nervózně vystoupilo ven, nebyli zvyklí na takové prostředí, žádný člověk nemohl být. Až daleko k obzoru se do šířky rozrůstala citadela jejich Apoštola Muawijhea. Byla to největší stavba, jakou kdy v životě viděli a nebyť toho, že jim Lord nočních můr zařídil bezpečný průjezd, tak by ji nikdy takhle zblízka nezahledli – legionáři by je zabili při první příležitosti. Postupně z vozidel vystoupili všichni. Žádný z nich neměl masku, až na jedinou výjimku. Tu představoval jejich vůdce, který je dostal až sem. Přestože už na tom nezáleželo, masku si nesundal. Žádný z nich se v žádném případě už nebude moci ukázat v lidském městě, Inkvizitoři by je vystopovali jako ohaři králíka a stejně by dopadla i případná

konfrontace. Mnozí z nich stále ještě měli obavy ze zařazení se do regulérních armád jejich Pána. Možná to byl i strach z nadcházející bitvy. Nikdo z nich nepochyboval, že v ní přesvědčivě zvítězí.

Lord nočních můr byl přes své vnější vystupování velmi neklidný. Nečekal, že se mu to stane, po překonání na první pohled největší obtíže – přesvědčení Legionářů, že je Kacíř předtím, než ho zabijí. Obával se reakce Nefarita, až mu předloží svou prosbu. Dobře věděl, že jeho rolí v bitvě o Mars mělo být pouze neustálé narušování Mundburgu a tím pádem i nucení Bauhausu vysílat tam jednotky, aby udržovaly pořádek. To se mu ale podařilo dobře. Alespoň si to myslel, dokud ho nezastihly zprávy, že nějaký Misionář všechnu jeho práci hned zmařil. Nechal si o něm zjistit co nejvíce informací s tím, že až bude mít čas, tak se mu krutě pomstí.

Jeden degenerovaný kacíř sloužící pevnosti ho vedl za Nefaritem, který měl v rukou veškerou moc nad pozemními vojsky Legie na planetě. Procházel širokými chodbami pevnosti a občas míjel důležitě tvářící se vojáky. Bylo jich mnohem méně, než by se dalo čekat, což bylo pochopitelné. Daleko odsud zuří bitva, která zaměstnává většinu sil Legie. Monotónní vzor na stěnách vzbuzoval nepříjemné vzpomínky na to, kým byl, než našel tu správnou cestu u svého pána – Apoštola Muawijhea. Už uplynulo mnoho času od doby, kdy byl naposled v citadele.

Konečně předstoupil před toho, s kým se tu chtěl setkat – před Owmaru. Připomněl si, že není jeho nadřízeným v pravém slova smyslu. Vždyť on byl Nejvyšším Kacířem svého pána, klidně mohl svou moc poměřovat s mocí Nefaritského vládce a tohle byl pouhý Nefaritský vojevůdce. Stále tu ale ještě čekal stín jeho nepodařené akce, kvůli kterému by se Nefarit mohl rozhodnout jeho žádost ignorovat. Mírně se poklonil, jen aby vyjádřil svou úctu, než formální podřízenost. Rozhodl se dále počkat, až ho Nefarit osloví, nechtěl se k němu zachovat příliš neuctivě a tím ho rozzlobit.

Kapitol a Imperiál spojili síly, aby mohli odolat zatím největšímu protiútoky Černé legii u Olympus Mons. Hidgis, Hawk, Thompsonová a Neelson mapovali bitevní pole a vydávali rozkazy. Ale jak útok pokračoval, byli nuceni ozbrojit se a zapojit se do bitvy osobně. Jedině tak měli lepší přehled o situaci a navíc svoji přítomností povzbuzovali své podřízené. Neustálá střelba pozíčních zbraní redukovala počty legionářů velmi rychle, ale Legie měla stále přesilu pět na jednoho.

Thompsonová spatřila Nefaritského mutanta, velitele útoku. Byl ale příliš daleko na to, aby ho šlo zabít. Kohorta se skládala z jednotek Algerotha a Demnogonise, dvou velkých spojenců. Kapitolští a imperiální vojáci dělali co mohli, aby zabránili infikovaným bytostem přiblížit se na dosah mečů, ale nešlo to. Do kapitolských zákopů tak brzy naskákaly oddíly Vojáků nakaženy posledními ceremoniáři. Byl to masakr. Naštěstí, Zákopníci byli vycvičeni pro takovýto boj lépe, než jejich kapitolští kolegové. Nasadili si plynové masky a snažili se držet si nakažlivé nestvůry dál od těla.

Hawk věděl, že musí zákopy dobýt zpět. Vyslal proto oddíl plamenometčků a čekal, až všichni spojenečtí vojáci ze zákopů utečou. Pak nařídil zaplavit je plameny. Legionáři hořeli dlouho, než je hořlavá směs zcela nepohltila. Byla tak eliminována jakákoliv hrozba infekce. Bitevní pedipulátory typu Orca rozsévají smrt na všechny strany, ovšem několik z nich také padlo, díky Razidům a jejich těžkým zbraním.

Hidgis musel povolat leteckou podporu. Věděl, že je tu možnost sestřelení mocnou protileteckou obranou, ale musel to risknout. Zavolal na ústředí a objednal si pět sekcí útočných letounů F/A-99 Šelma a jednu sekci taktických bombardérů B-53 Krvavý jestřáb. Bombardéry byly naloženy tříštivými a zápalnými bombami. Plán je takový, že Šelmy zničí protileteckou obranu v dosahu a bombardéry poté shodí svůj náklad. Z ústředí ale přišla zpráva, že letecký útok zrovna není možný, protože část Legie napadla město Burroughs a je tu možnost, že bude napadena i základna Viper. Navíc, na části fronty, kde bojuje Kapitol po boku Kybertroniku, je právě těžce odrážen útok pěti Algerothových Válečných vzducholodí. Letectvo je tam nyní velmi potřebné a není možné ho proto převelet jinam. Hidgis byl ale ujištěn, že jakmile budou Vzducholodě zničené, letectvo mu bude přiděleno.

Průlom v jižní linii: Bauhaus a Mishima, podporované Bratrstvem, využily útoku Černé legie na Imperiál, Kapitol a Kybertronik a podnikly odvážný průnik do území Černé legie okolo Olympus Mons. Mishima poskytla své nejlepší šermíře, takže zteč by se měla snadno podařit. Generál Maxim Bernheim a Lord Generál Akishato Myimoto sledovali postup vojsk na mapě. Vévodská milice, Husaři a Dragouni Bauhausu a Ashigaru, Samurajové a Hatamotové Mishimy postupovali pomalu, ale jistě. Bauhaus poskytoval dělostřeleckou podporu, díky které zničil několik velkých vozidel a monster Černé legie, které by mohly útok znesnadnit. Mishima zas nasadila lehké pedipulátory Oni a bitevní skafandry Shoa Ace a Šogun. Jejich mocné protipěchotní zbraně likvidovaly Legionáře po desítkách.

Akishato nařídil, aby jednotky po každých sto metrech postupu vybudovaly malý zákopový systém, jakožto opěrný bod. Bauhaus pak do těchto zákopů umístil své minomety a těžké kulomety. Takto se postupně

území korporaci prohlubovalo stále blíž a blíž k hlavní pevnostní zdi hory. Za pět hodin se podařilo dobýt téměř půl kilometru, což byl úctyhodný výsledek. A za těch pět hodin se prvních dvě stě metrů podařilo rozšířit natolik, aby do boje mohla i velká vozidla.

Bauhaus okamžitě vyslal obrněná vozidla PZRV-31 Šakal, tanky T-53 Jaeger a dokonce několik těžkých tanků MBT-42 Vlk. Mishima poslala tanky Bronzový drak, Stříbrný drak a Zlatý drak. Těch bylo sice mnohem víc, ovšem zase nebyly tak odolné a kvalitní. Za další tři hodiny se postup velmi zrychlil, byly dobyty tři kilometry a útočné jednotky se tak dostaly na dostřel obranné zdi. Zde však měla Legie příliš mnoho vojáků, které Bauhaus a Mishima nebyly schopné porazit. Tehdy přišlo na pomoc i Bratrstvo, které zde mělo několik oddílů Posvátných bojovníků a Rezonátorů podporovaných Mystiky a Inkvizitory. Mystikové na obrannou zeď seslali několik kouzel, ale zeď to poškodilo jen velmi slabě. Navíc se objevilo několik Nefaritů, kteří odpovíděli Černou symetrií.

Bitva o Viper: Úder Černé legie dopadl téměř současně na všechny formace Kapitolské pěchoty. Frontální útoky Nemrtvých legionářů se střídaly s pokusy prorazit linii pomocí obřích Pretoriánských behemotů. Tři obří kolony proti třem kapitolským divizím. Generál Roger se podíval na mapu, kde byly rudou barvou zvýrazněny tři velké šipky, které směřovaly k obraným liniím. Přiběhl udýchaný voják s novými zprávami: první linie před základnou je téměř dobytá a oddíly zde zdecimovány. Roger musel vydat nové rozkazy.

Dunělo mu v uších, to byl zvuk vzdálené dělostřelecké palby, zvuk padajících bomb. Rozkázal, aby se všichni stáhli na druhou linii. Přišel jiný voják a do ruky mu dal papír. Generál se na něj podíval, vzal modrou tužku a rukou načrtl šipku. 13. mechanizovaná ustupovala pod těžkými údery Černé legie, a kdyby zůstala na místě, byla by uzavřena v kotli a rozbita na menší oddíly, to nemohl dopustit. Rozkaz zněl: stáhnout se 50 kilometrů na severozápad a vytvořit novou obrannou linii.

Mezitím se přiosřil boj na levém křídle, kde bojovala 29. pěší divize. Regimenty už byly na polovičních stavech a začala docházet munice. Bitevní vlak *Punisher* se přesouval ze sektoru do sektoru a hasil tam, kde to zrovna na frontě hořelo, jeho podpora byla viditelná. Legie byla vržena zpět a vojáci si mohli odpočinout. Avšak ne na dlouho, trubky ohlásily nový útok...

Avšak nejen na zemi probíhaly těžké boje, ve vzduchu si to mezi sebou vyřizovali letci Legie a CAF. Základna Viper byla prázdná, všechny letouny a vrtulníky byly nasazeny na frontě. Stíhače byly promíchány v několika desítkách dog-fightech, a stíhací bombardéry podnikaly takřka sebevražedné útoky skrze nebezpečnou protiletadlovou obranu... V Burroughs se mezitím připravovala obrana. Všichni kdo nemohli bojovat, byli evakuováni, bylo sestaveno několik jednotek domobrany. Bratrstvo, jenž mělo ve městě katedrálu, taktéž mobilizovalo své síly. Všichni očekávali na zprávy z fronty.

Generál Paul Roger dostal další zprávy. Jeho nejhorší obavy se naplnily. Obrana 29. pěší divize byla prolomena. Zároveň byla prolomena obrana 13. mechanizované divize. Černá legie stočila oba proudy jednotek k sobě a zahájila obklíčování vojenské základny Viper. To byl začátek konce...

Lord nočních mūr dostal od Owmara souhlas k provedení mocného útoku. Konečně dokončil přípravy na své malé tažení. Z pevnosti vyždímal snad všechny vojáky, kteří v ní zůstali a tím ji nechal téměř bezbrannou. Ne že by na tom moc záleželo – už brzo si Černá legie vydobude na Marsu drtivé vítězství. Pak bude na obnovení obrany času dost. Jeho vojsko bylo o něco menší, než čekal, ale co se dalo dělat, nemohl čekat zázraky. Ještě jednou přelétl pohledem své seřazené jednotky. Mohl se pyšnit stovkou Uchazečů s bauhauskou výzbrojí, více než devíti sty Vřešticích legionářů, stovkou Nováčků, téměř čtyřmi sty Ječicích legionářů a samozřejmě Muawijheovou chloubou, kterou byly speciální jednotky.

Kromě dvou set Čepelových a Puškových berserků měl ještě několik Masožravých rojů, Démonických ďáblů a Pekelných zplozenců. To nejlepší však stálo vepředu. Deset Ikonoklastů a deset Golemů ledu se tyčilo nad jeho armádou. Třicet Děsivých trofejí doplňovalo celý výhled. Nacházeli se v podzemním sále citadely. Jen několik metrů od nich provozovat Nefarit Černou symetrii, na kterou se už několik minut plně soustředil. Lord ještě jednou zkontroloval, jestli je vše v pořádku. Bylo. Po jeho pravém boku stál Kurgan, který byl odhodlán následovat ho kamkoliv, a na druhém byl Zenithianský velmistr popravčí, který měl především pomoci ovládat během bitvy ty masy jednotek, kterými teď disponovaly.

Kouzlo bylo dokončeno a přímo před nimi se otevřel portál na Olympus Mons. Jako první prošli Ikonoklasti, podporovaní Děsivými trofejemi. Za nimi se jako nekonečná vlna nahrnuli Legionáři a kacíři. Masožravé roje a jejich vývojové stupně prošly až nakonec. Za nimi řadu ukončila velitelská skupina chráněna Golemů ledu. Lord nočních mūr se ještě úklonem rozloučil s Nefaritem a pak prošel bránou. Přimo do středu bitvy. Lordovy jednotky se dostaly přímo mezi probíhající bitvu mezi vojáky Semaie a armádou Kapitola. Vojska Černé legie byla pomalu zatlačována nahoru do kopce, dokud se přímo na bitevní linii neobjevil portál a z něj se nevyvalilo deset ohromných monster, která se okamžitě, podporována palbou z těžkých kulometů, vrhla

proti narychlo zbudovaným obranným liniím Kapitolu. Vojáci, absolutně zaskočení tímto vývojem situace, začali v panice ustupovat. Mílovým krokům Ikonoklastů ale nemohli uniknout, a tak v brzké době byli zašlapáni do země či rozsekáni na kusy jejich zbraněmi. Legionáři kráčejí v jejich stopách se museli starat už jen o to, aby s nimi drželi krok. Jakmile se portál uzavřel a všechna jeho vojska byla na bitevním poli, rozkázal jim Lord, aby se zastavili a postupovali spolu s ostatními jednotkami, protože jakmile by se od nich moc vzdálili, nepřátelským vojákům by nedalo moc práce se o ně postarat. Takhle měly alespoň jeho a Semaiovy postupující legie usnadněnou práci.

Jakmile dorazili k prvním zákopům, nastoupily ke slovu Masožravé roje, podporovaná palbou ostatních jednotek, proti kterým zakopání vojákům moc nepomohlo. Pak došla znovu řada na Ikonoklasty a také na Golemy. Se zbytkem jednotek se převálili přes zákopy, jako by tam vůbec nebyly. O první silnější opevnění se postarala Černá symetrie. Moc šílenství se konečně projevila – vojáci se začali zabíjet navzájem či se v panice váleli na zemi, neschopni žádného odporu. První linie zákopů tak byla snadno překonána. Legii stačilo už jen postarat se o rozšíření průlomu a znovuopevnění pozic v jejich prospěch. Byl vyslán posel pro další posily, aby se využilo oslabení kapitolské obranné linie, dokud ještě trvá – lidé se jistě brzy pokusí ztracenou pozici dobýt zpět.

Luna City. Zdálo se, že nudnější místo ve Sluneční soustavě už není. Paxtonův tým více méně přešel pod službu Kartelu, plnil hlavně jeho úkoly. Sem tam i likvidoval domnělé kacíře pro Bratrstvo. Oproti třeba Marsu to byl rozhodně klid. Michael trénoval „své nadání“ v onom parku jako obvykle. Dolistoval zrovna další knihu. Den ode dne toho uměl víc. Popadl do ruku novou knihu, nápis na ní byl rozmazaný a nečitelný, jako by se někde hodně dlouho válela. Otevřel jí a na první straně stálo „Vlastnictví Tyraela Vera“. Chvilí nad tím přemýšlel, ale pak ho vyrušilo auto, které právě přijelo. Vystoupila z něj Jane Apelová, členka jeho skupiny. Došla k němu a vzkázala, že tým má další práci. Tentokrát se nejedná o žádnou asistenci.

Za volantem seděl Rodney Crenshaw. Auto se rozjelo. Jane se pustila do výkladu. Jedná se sice práci pro Kartel a možná i pro Bratrstvo, ale tentokrát to bude unikátní. V poslední době tu má policie problémy s organizovanými teroristickými útoky. Ještě před pár dny šlo vše v pořádku, akterý většinou policisté zatkli ještě před činem, díky hlídkám z řad občanů. Ale předevčírem se něco zvrtilo. Všichni uprchli a zanechali za sebou osm mrtvých, včera další dva útoky, dohromady sedmáct mrtvých. Beze stopy. Podle všeho se změnila organizace buněk, stojí za tím úplně někdo nový, asi jenom jedna osoba, možné propojení s Legií, ale to je jen domněnka.

IKB předpokládá, že je to jeden z jejich zběhlých agentů, kteří mají nyní status MIA. Tahle strategie odpovídá některým z Kartelu, navíc v podsvětí se objevila nová postava v zákulisí. Někdo nový. Podle dostupných zdrojů je dost vysoko, ne-li nejvyš. Buď je to ten samý, nebo mají velmi blízký kontakt. Paxton tedy nařídil prověřit všechna jména podezřelých.

Na východní frontě, na té, kde Kapitol bojoval po boku Kybertroniku, zatím bitva pokračovala dobře, i když ztráty všech armád byly vysoké. Orbitální částicové kanony Kybertroniku sestřelily dvě další Válečné vzducholodě. Pomalu klesaly k zemi, zatímco jejich trup hořel ohromnými plameny.

Ale stále byly ve vzduchu tři vzducholodě, které už byly tak blízko nad korporální linií, že hrozilo nebezpečí zasažení vlastních jednotek. Proto Kybertronik zastavil palbu částicových kanonů. Teď všechna práce zůstala jen na vzdušných silách. Letectvo Kapitolu i Kybertroniku vyslalo útočné a stíhací letouny a na linii byla plně mobilizována veškerá protiletadlová obrana.

Nicméně vzducholodě letěly tak vysoko, že na ně protiletadlové kanony nemohly dostřelit a protiletadlové rakety byly jimi rychle sestřeleny. Vzducholodě zahájily bombardování, čímž zdevastovaly velký úsek linie. Korporační jednotky se musely rozptýlit do okolí. Kapitolský generál Peter Clark i kybertronický generál Maximilian Rosemberg však mezitím připravili své pozemní jednotky k velkému protiútoku na východní linii Černé legie. Dělostřelectvo už předtím zničilo všechny protiletadlové obranné systémy linie, takže útok bombardérů by neměl být problém.

Průlom ve východní linii: Tohle Černá legie nebude čekat – lidský protiútok zrovna ve chvíli, kdy je korporální linie pod silným útokem. Plán vyšel dobře. Několik taktických bombardérů zničilo všechny významné body odporu, následný útok helikoptér vyčistil místo pro přistání pozemních jednotek.

Pak přilétly výsadkové helikoptéry a vysadily kapitolskou a kybertronickou pěchotu a podpůrnou techniku. Všichni se nacházeli ani ne kilometr od hlavní obranné zdi. Obě korporace rychle vytvořily provizorní opevnění a systém zákopů. Za čtyři hodiny se tento opěrný bod značně rozšířil a bylo možné do něj přivést dělostřelectvo a tanky. Tak se také stalo.

Dělostřelectvo se ihned ujalo úkolu prorazit obrannou zeď, zatímco tanky a obrněné transportéry vjedou dovnitř a vytvoří další opěrný bod. Přišla zpráva od plukovníka Hidgise, že jemu se podařilo provést podobný průnik, ovšem nyní je pod útokem Černé legie, která se navíc objevila téměř odnikud. Bez letecké pomoci dlouho nevydrží. Clark ho ujistil, že dostane potřebné letouny, jakmile budou sestřeleny zbývající vzducholodě. Za další hodinu byl bod dostatečně opevněn, aby mohl přijmout posily. Z přilétávajících letadel začali seskakovat kapitolští Paragáni. Bylo jich tolik, aby mohla být výrazně posílena útočná skupina.

Generál Akishato uvítal pomoc Bratrstva s vděkem. Potom se snažil nahradit nedostatek vojáků kvalitou rozkazů. Samurajové, pod jeho velením, pronikali hlouběji za linii a dělili vojáky Legie na různé útvary, čímž Legie ztrácela organizaci. Také byl rád za palbu Bauhausu, která samurajům usnadnila práci... Akishato také zavolal na pomoc své letectvo. Malé stíhače Mishimy chránily transportéry a akce, jak na začátku bitvy, se opakovala. Nyní ale musel použít sílu Fénix Samurajů, protože Legionáři nasadili velké jednotky. Až se jim podaří vyčistit koridor, promluví si s tím poslem Kybertroniku.

Armáda od Muawijhea zaútočila efektivně na dvou sousedících frontách, takže nejenže decimovala vojáky Bauhausu, Bratrstva a Mishimy, kterým se podařilo téměř probojovat až k obranné zdi, ale i likvidovala i jednotky Kapitoly a Imperiálu. Hidgis, Hawk, Thompsonová a Neelson se drželi statečně, ale slibovaná letecká posila nepřicházela. Hidgis ve vysílače slyšel prosebné výkřiky o pomoc od vojáků na sousední frontě. Bylo jasné, že obě fronty se nepodaří udržet. Proto se Hidgis rozhodl, že jednu nechá zkolabovat. Vybral tu svoji.

Armády Kapitoly a Imperiálu se tedy pomalu přesouvaly na jižní frontu, kde se povedl průnik ke zdi. Ale jednotky Muawijhea zde byly velmi početné a bojovaly se zuřivým zápalem. Spojené lidské armády bojovaly po mnoho hodin a i když způsobily Černé legii vážné ztráty, nestačilo to. Většina kohort byla rozprášena, takže zbývala už jen armáda od toho Muawijhea.

Hidgis se rozhodl, že nechá padnout i tuto frontu. Černá legie byla koneckonců dostatečně oslabena, takže další obrana už bude pro ní složitější. A i kdyby se rozhodla proniknout pryč od Olympus Mons, daleko by se stejně nedostala, protože většina území je stále pod kontrolou obrovské přesily lidských vojáků.

Hidgisovi se ozval generál Clark a informoval ho, že spolu s Kybertronikem právě provedl průnik až těsně ke zdi a že zeď byla před pár hodinami rozdracena. Tak se tedy všechny korporální armády, podporované Bratrstvem, soustředily na jediné místo. Hidgis, Hawk, Thompsonová a Neelson letěli transportní helikoptérou obhlédnout situaci. Rozhodli se, že budou své jednotky navigovat ze vzduchu.

Ale teprve nyní Hawk spatřil, že Černá legie na druhé straně zdi shromažďuje silnou artilerii – normální i protileteckou. Ve stejnou chvíli byla helikoptéra zasažena tříštivým granátem a šla k zemi. Skončila asi půl kilometru od hlavního bojiště, zcela odříznutá od ostatních jednotek.

Generál Akishato zaklel, protože Legionáři prorazili jeho obrannou linii z transportů, nicméně se je dařilo udržet za otvorem. Palebná podpora spojenců byla k nezaplacení. Letectvo Mishimy i cizí také bombardovalo a rozráželo organizované manipuly Legie. Jakmile se podařilo zatlačit Legii zpět za transporty, dorazilo pro Mishimu to nejdůležitější – posily. Akishata vydal rozkaz k odletu.

Celá zeď z transportů, bez toho, aby zastavila palbu, se vznesla do výšky asi čtyřiceti metrů, ale raději odletěla pryč, kvůli palbě Legie a tomu, že překážela letectvu. To legionáře zmátlo, ovšem ne tolik, aby se nevydělili náporu vozidel, které pro Akishata právě dorazily: tanky Zlatý drak, dvě Gigameky třídy Tatsu a spousta dalších menších jednotek. S podporou Samurajů, stěelby a letectva dokázaly tyto stroje naprosto dezorientovat Legii. Po půl hodině, která byla plná výkřiků, jak lidských, tak odporných skřeků, lámání železa, výstřelů a zranění, se Legie z této oblasti stáhla. Generál si oddechl a kázal léčit zraněné. Poté se vrátil trochu hlouběji do vlastních řad, kontaktovat své spojence.

Kapitol se dozvěděl o sestřelení velícího letounu a proto vyslal dvojici lehkých transportních konvertoplánů ACP-2 Skyblade na místo dopadu. Hidgis už zapálil světlici a vyčkával na přilet. Ale o havarované helikoptěře se dozvěděla i Černá legie, která vyslala své jednotky. Ty obklíčili helikoptéru ze všech stran a útočily. Čtveřice velitelů a dva členové posádky se bránili statečně, ale po chvíli jim došla munice. Černí legionáři se začali přibližovat. Věděli, že přeživší znají rozmístění artilerie a proto nesmí být zachráněni. Jejich helikoptéra byla totiž jediná, která se odvážila zaletět tak daleko.

Oba konvertoplány dosedly na zem, z jednoho z nich vyběhlo pětičlenné komando Marťanských smrtizvěstů, které okamžitě zabezpečilo oblast a poskytovalo krycí palbu, zatímco se přeživší evakovali do druhého letounu. Když byli všichni uvnitř, oba letouny začaly stoupat. Černí legionáři se přiblížili, ale byli smeteni kulometnou palbou.

Náhle se ale vedle vraku helikoptéry rozzářilo jasné světlo, ze kterého vystoupila vysoká postava Vojevůdce nefaritů. Byl to Blauxfex, zdejší Ilianin vůdce. Rozhlédl se kolem a když spatřil dva vzdalující se letouny, rozzuřil se. Ale jen na chvíli. Udělal nějaké gesto rukou, ze které vzápětí vyrazil jasný blesk energie. Blesk trefil jeden z letounů do pravého motoru a stroj šel ihned k zemi. Jak padal, obalil se do plamenů a částečně explodoval.

Blauxfex se usmál a vydal se k místu dopadu, následován skupinkou Nekromutantů. Prohlédl si onen vrak a spatřil jednoho vojáka – byl to Marťanský smrtizvěst. Opíral se o trup letounu a ztěžka oddychoval, z jeho hlavy tekla krev. Blauxfex k němu přistoupil, jednou rukou ho chytil pod krkem a přitáhl si ho do úrovně svých očí, což bylo dost vysoko. Smrtizvěst zachřel krev.

Nefarit se ho zeptal, kde jsou ti přeživší z helikoptéry. Smrtizvěst mu ale pověděl, že právě odlétají do bezpečí. Teď si Blauxfex uvědomil, že sestřelil nesprávný letoun. Ohlédl se na nebe, ale konvertoplán byl už mimo výhled. Prudce otočil hlavou zpět na Smrtizvěsta a v jeho tváři byl vidět vztek. Nefarit ve své ruce vyvolal spalující magické výboje, které Smrtizvěsta doslova uškvařily zaživa. Smažil ho asi tři minuty, voják během té chvíle neskutečně řval. Když bylo po všem, Blauxfex mrtvé tělo upustil. Jakmile dopadlo na zem, rozpadlo se na doutnajících uhlíky.

Pak chtěl Blauxfex mluvit s velitelem útoku. Ze skupinky Nekromutantů vystoupil jeden větší. Blauxfex k němu přistoupil, chytil ho pod krkem a poskytl mu stejný osud, jako lidskému vojákovvi. Aniž by Nefarit cokoliv řekl, udělal několik kroků pryč a zmizel v záři světla. Nekromutanti na sebe tázavě pohlédli, ale potom se vrátili zpět do boje, jako by se nic nestalo.

Armáda Kybertroniku se již rozdělila do čtyř skupin. Dvě se blížily ke Kapitulu a dvě k Mishimě. Avalon zvolil po dohodě s generálem Rosembergem tento postup, neboť na bojiště potřebovali dostat co nejdříve posily. Těžké jednotky brzdily postup a proto těžká artilerie dorazí později, stejně tak jako většina bojových vozidel. Opravářští roboti začali provádět provizorní úpravu, která ke standardnímu ovládacímu Kyrysníku přidává dálkový ovládací systém napojený na CDN. Všechna vozidla tedy budou schopna plně fungovat bez přítomnosti lidské posádky.

Dva těžké pedipulátory TD 1500 se již vydaly na cestu k Mishimě, spolu s armádou Androidů Vyhlažovačů, kteří byli v rychlejší skupině. V ní se nacházely také mobilní dělostřelecké jednotky TA7200 a mobilní protiletadlové jednotky TA7300, dále zaminovací tanky TA282.A a odminovací tanky TA828.B, Pásovci naložení UI pěchotou, útočná vozidla TA6500 Kybermech a další vozidla i pěchota. Kybertronik má jednu nezanebatelnou výhodu nad ostatními frakcemi – v této bitvě nemá chybující lidský faktor příliš zastoupen.

Rosemberg sledoval holodisplej, na němž se zobrazovaly údaje špionážní sondy na orbitě. Sonda právě zachytila podivnou anomálii, která by mohla být nějakým kouzlem Černé symetrie. Zaměřila své senzory na ono místo a spatřila padající kapitolský konvertoplán. Rosemberg to vyhodnotil jako zbytečnou informaci a přikázal pokračovat v průzkumu. Posily se blíží a jeho satelity se připravují k dalšímu útoku. Nyní přijdou ke slovu mikrovlny. Druhá polovina satelitů aktivovala manévrovací motory a nastavila své mikrovlnné projekory na minimální rozptyl pro maximalizaci efektu. Zacílily na místo s velkou koncentrací lehkých jednotek Legie a zahájily palbu. Velké množství cílů sice unikne smrti díky postupu, ale část určitě zemře...

Vojáci Kapitulu byli již vyčerpani. Jejich počty se ztenčovaly a morálka klesala. Nedávný příchod Kybertroniku sice zvedl náladu, ale ta byla rychle srážena dalšími útoky, a nezachránil ji ani pád části další Válečné vzducholodi. Zbývající vzducholodě stále pokračovaly dál. Jeden z vojáků si náhle všiml divného úkazu. Legionáři, kteří právě dorazili, jevíli známky vážných popálenin. Většina však nebyla smrtelná, i když zajisté komplikovaly život.

Vojáci slyšeli těžký dupot, malé zemětřesení. Většina, v očekávání nejhoršího, se polohlasně modlila a políbila přívěsek ve tvaru znaku Bratrstva na svém krku. Otřesy byly čím dál silnější. Všichni, zatímco stříleli, se rozhlíželi, aby zjistili, odkud přichází ten zvuk a mohli tím směrem koncentrovat palbu. Ozvala se ohlušující rána a desítky Legionářů vzlétly do vzduchu. Po částech... Nad hlavami kapitolských vojáků přelétal déšť kulek a jiné munice z výzbroje Androidů Vyhlažovačů. Někteří vojáci, jenž nesympatizovali s Bratrstvem, se odvážili na moment proklít samotného Kardinála, který měl tu drzost udělit jejich zachráncům Generální interdikt.

Další rána a druhá z houfnic mohutných robotů TD 3500 naučila poletovat další Legionáře. Nad hlavami vojáků Kapitulu v zákopech doslova proletěli Roztoči využívající svého skokanského umění, a okamžitě se pustili s chladnou vervou a chirurgickou přesností do zmatených Legionářů, podporovaní svými mechanickými bratry.

Nefarité... nebyli hloupí, ale ani informovaní. Kybertronik se přesunul relativně bez zpozorování a díky tomu na něj nebyli připraveni. Než se stačili rozhodnout k novým rozkazům, jejich dřívější už byly vedeny do chodu. Šílený řev, břinkot, hra na benžo, kytary, housle, dokonce i basu a klavír se díky Muawijheovým Vřešticím legionářům řinul do dálky. Vítr šílenství se sice zformoval, ale kde není duše, ani Muawijhe nebere, a stroje si v klidu postupují dále.

Kapitolské velení sice bylo rádo za tuto pomoc, ale nechápalo, proč Kybertronik obětuje tolik lehkých jednotek pro nic... Dočasné posunutí fronty, jenž ani dlouho nezůstane a povede jen k oslabení Kybertroniku, přece není tak významné. Náhle si toho všimli... jev Větru šílenství se projevil, ale zatím ještě kousek od fronty. Kybertronik si probíjel statečně cestu hlouběji a hlouběji, až konečně došel ke svému cíli. Vřešticí legionáři postupně padali, jak byli masakrováni, bylo pro ně obtížné hrát i střilet.

Generál Rosemberg byl v tuhle chvíli moc rád za špionážní družice nad bojištěm. Cestu zpět již značně prořídilým jednotkám vyčistily právě dorazivší TA7200, jenž podporovaly svými salvami i obránce, kteří si dopřávali pár chvil odpočinku. Avatar, přidělený u Mishimy, informoval generála Akishata, že jednotky Kybertroniku dorazí do pěti minut a připojí se tak k útoku na obrannou zeď.

Kartel byl dosud jen podpůrnou silou, která nezasahovala přímo v bitvách o horu Olympus Mons. Místo toho Kartel mobilizoval všechny své posádky po celém Marsu s cílem eliminovat jakékoliv hrozby. Bitvě o Mundburg sice zabránit nedokázal, ale alespoň se účastnil během jeho rekonstrukce. Ovšem nyní dostal Kartel zprávu, že průběh bitvy se obrátil na stranu lidí. Proto Generál armády Sophia Mayorová, velitelka místních bezpečnostních sil, nařídila stabilizovat situaci v již dobytých sektorech.

Jednotky Tvůrců míru, Udržovatelů míru a Strážců míru byly vysazeny rovnoměrně do celé oblasti Tharsis Rise a do přilehlého okolí. Úkolem armády Kartelu je také izolovat citadely velících Nefaritů tak, aby nemohly vypouštět žádné další posily. Korporace i Bratrstvo jsou totiž plně vytíženy útokem na horu a nemohou postrádat žádné jednotky pro útok na citadely. Kromě těžké techniky, letectva a pozičních zbraní byly nasazeny také týmy Doomtrooperů, které neustupně udržovaly Černé legionáře za branami jejich citadel.

Asteroid Mandelbrot, základna Kartelu. Operátor radarů seděl na křesle a pokuřoval cigaretu. Neustále při tom zíral do prázdného monitoru a poslouchal pípání radaru. Čekal, že se na monitoru něco, cokoliv, objeví a vyruší to tak nudný stereotyp této základny. Ale už dlouho se tu nic neobjevilo a on začal ztrácet naději. Když dokouřil cigaretu, vzal z křesla a chtěl jít do kantýny pro nějaký zákusek, ale zarazil ho jistý zvuk.

Zvuk, na který tak dlouho čekal. Ihned se posadil zpět do křesla a s otevřenými ústy sledoval blikající tečku, která se jen pomalu posouvala po obrazovce. Zadal několik povelů na klávesnici a obraz monitoru se změnil. Nyní na něm byl rotující drátový model vesmírné lodi. Ukázaly se technické specifikace – bitevní loď třídy Triumph. A pak, jméno – *Horatius!*

Operátor chvíli vůbec nedýchal. *Horatius* je jedna z lodí, která se před dvěma lety ztratila během Velké bitvy o Dembovsku. Ztratila se bez jakékoliv stopy. Ale nyní je zpět, téměř na stejném místě jako předtím. Operátor ihned zavolal velitele základny, který byl na místě téměř ihned. Kolem monitoru se postupně tvořil dav zvědavých přihlížejících. Velitel loď okamžitě kontaktoval. Přál si, aby major Michael Argent byl naživu. Ne, on si přál, aby KDOKOLIV z posádky byl naživu. Chvíli bylo v reproduktoru slyšet jen zrnění statické elektřiny. Pak se ale ozval nezřetelný hlas nějakého člena posádky.

To veliteli bohatě stačilo. Ihned vyslal záchranný tým. K lodi *Horatius* se přiblížila trojice servisních lodí a jedna bojová. Na palubu lodi doslova vtrhly lékařské, opravářské a bezpečnostní týmy. Na můstku našly majora Argenta, značně unaveného a zchátralého. Kromě něj tu byly další dva lidé, taktéž ve zuboženém stavu. Trpěli celkovým vyčerpáním a dehydratací. Celkem tři členové zůstali naživu, jediní tři lidé z celé tisícíčlenné posádky. Byli ihned převezeni do nemocnice. Argent byl jediný, který měl dost sil na to, aby vypověděl, že loď byla po celé dva roky uvězněná v Prázdnosti. A hodně si tam vytrpěla. Bylo vidět, že Argent na to má traumatické vzpomínky a nechce o tom dále mluvit. Velitel základny se nejprve zdráhal zavolat vyslance Bratrstva, protože se bál, že loď *Horatius* zabaví a přeživší začnou sami vyslýchat. Ale nechal se přemluvit. Pokud je tu někdo, kdo dokáže napravit psychický stav přeživších, pak je to jedině Bratrstvo.

Další den na základnu přiletěla delegace Bratrů, složená z Mystiků a Inkvizitorů. Začali prozkoumávat trup lodi a přeživší posádku a našli v nich přítomnost Temnoty. Ale byl to jen spíše takový vedlejší dotek. Zdálo se, že posádka byla vystavěna silné korupci ze strany Duše Temnoty, ale nakonec to přečkala, i když s psychickými následky. Bratři však informovali, že to není tak zážné. S pomocí kouzel Umění se snadno podaří Temnotu vykořenit a za pár měsíců budou přeživší schopni znovu nastoupit do služby. Ale jak se vyrovnají se svými zážitky a vzpomínkami, to je zcela na nich.

Asteroid Victoria. Bylo právě poledne, ale nevypadalo to tak. Bylo zataženo, po dešti, vlastně pořád poka-pávalo. Ulice byly úplně vyklizené. Victoria byla pro jednu tichá. John Anderson pro jednu zase vytáhl svoji slavnostní uniformu. Byla to škoda, ztratit někoho tak schopného, jako byl Victor Graham. Vlastně i díky němu byl teď ve velení 17. anti-legijní flotily. Pohřební průvod byl dlouhý, táhl se několik ulic, vesměs samí významní lidé od politiků až po velitele armád, významných občanů a tak dále.

Samozřejmě v rakvi nebylo jeho tělo, pouze několik jeho osobních věcí, tak jak si to přál. Konečně došli na hřbitov. Pak se všichni, kdo něco znamenali, předháněli v tom, jak byl jejich nejlepší přítel a co s ním odešlo. Nejlepší řeč pronesl asi George Hamilton, asi věděl, co on skutečně prožíval. Nakonec se několik praporčků se starými puškami rozestavilo do lajny před hrobku a vystřelilo slavnostní salvu. Potom nad celým pohřebním průvodem proletěla letka stíhačů typu Oblačný rytíř a helikoptér typu Artuš.

Anderson neměl čas, musel odletět několik minut po ukončení ceremoniálu, aby dohlédl na dokončení pěti nových lodí typu Victory II a Avenger. Název byl zatím rozhodnut jen u jedné, té nekompletnější. Nesla jméno *HSSS Caliburn* (původní název bájněho meče Excalibur). To Hamilton měl jiné starosti. Ač nerad, musel kandidovat. Byl druhým nejvyšším mužem v imperiálním vesmírném námořnictvu, proto byl hlavní kandidát. Ovšem Parlamentem začal někdo šířit jiný názor a totiž, že velitelem vesmírných sil by se měl stát někdo urozeného původu, kdo by měl větší respekt u podřízených a větší pravomoci.

Protikandidáti byli zvoleni dva – Marcus MacGuire a William Bartholomew, těžcí protivníci. Konečně vyhlášení výsledků, které se objevilo na velkém displeji. Několik vteřin napětí – a nakonec se objevilo jeho jméno! Dokázal to, žádný nadutý politik, ale zkušený velitel – George Hamilton. Začaly gratulace.

Uběhlo několik hodin od proražení kapitolských linií okolo základny Viper. V kotli byly uzavřeny zbytky 29. pěší divize, 17. aeromobilní divize, několik motorizovaných regimentů 13. mechanizované divize a několik samostatných regimentů. Centrem kotle byla samotná základna Viper, kde takřka okamžitě začaly přistávat transportní vrtulníky s posilami a municí, a obratem odvážely raněné do bezpečí.

Generál Roger si promnul oči. Prožil bezesnou noc, když ve svém džípu objížděl obrané linie a zvedal morálku svým mužům. Jeho armáda měla těžké ztráty, avšak stále byla schopná bojovat. Ale jak dlouho? Útoky se stupňovaly každou hodinou. Tanky byly ničeny při zacelování průlomů a pokud se má sbor probít sám, tak to bude muset být brzo...

Bitva o Burroughs: V Burroughs panoval zmatek. K městu se dostaly zbytky kapitolských jednotek, které přežily řež při průlomu Černé legie. Hlášení, že základna Viper je obklíčena, se již dostaly k velitelům ve městě. Domobrana se připravovala na bitvu, Bratrstvo zmobilizovalo své jednotky a vše se připravovalo na bitvu.

Přišel nový rozkaz do nově vzniknuvšího kotle. Rozkaz zněl – probít se ven! Generál vydal příslušné rozkazy. Všechny dokumenty, letecká munice, osobní věci, vše co by mohla Legie využít, se má zničit. Plán byl prostý. 58. sbor se rozdělil do dvou úderných skupin, které se měly probíjet nepřátelskými řadami. Vlevo měly postupovat zdecimované zbytky 29. pěší a 13. mechanizované divize. Napravo se měla probíjet 17. aeromobilní. Tankové jednotky, které přežily řež, měly podpořit útok na hrotech a některé průzkumnické regimenty měly kryt křídla. V zadním voji stál 15. regiment „Snakes“. Vojáci se k tomuto úkolu přihlásili dobrovolně. Byla pro ně čest zemřít v boji. Útok začal za svítání, třetí den od obklíčení.

A tady a teď se odehrála jedna z největších tragedií Velké bitvy o Mars. Kapitolské velení předpokládalo, že se Legie vypravila dobýt Burroughs, což byl omyl. K městu byla poslána jen třetina sil, zbytek zůstal na místě. V sedm hodin ráno začala krátká dělostřelecká palba, a hned za ní vyjely kapitolské tanky, následované pěchotou. Mířily přímo na sever, k nejbližšímu opěrnému bodu. Přivítala je ovšem těžká kulometná palba Nemrtvých legionářů. Tanky zahájily palbu a pěchota okamžitě zalehla. V tuto chvíli nastala první krize. Útok se zastavil ještě dřív, než se rozběhl. Našlo se několik statečných mužů, kteří na vlastní pěst začali pronikat k zákopům a tyto následovali další a další.

První opěrné body byly dobyty, avšak Legie byla zalarmovaná a začala tvrdě útočit na unikající Kapitol. Na křídlech se proháněly lehké tanky a snažily se odrazit dotěrné útoky. Avšak tlak sílil. Legie nasazovala stále více a více jednotek, které měly unikající 58. sbor zastavit. Podaří se to? Generál Roger osobně řídil průlom ze svého obrněného vozu. Vystaven nepřátelské palbě rozdával pokyny. A čas hrál proti němu. Musel se dostat k Burroughs dřív než nepřítel. Musí se spojit se zbytkem jednotek, jinak je toto průmyslové centrum ztraceno, a on to věděl. Dva úderné klíny se začaly drobit pod zdrcujícími údery Legie. 58. sbor utíkal, avšak Legie těsně za ním. A možná by i zbytky oddílů dostihla a zničila, nebýt obětavosti dvou kapitolských regimentů. 15. regiment „Snakes“, kterému velel Charles Corlett a 116. pěší regiment pod vedením Normana Coty. Kryly zadní voj, ustoupily až k Trans-marťanské magistrále, dál však neustupovaly. Generálovi zaslaly rádiem zprávu, že kapitolské jednotky splní svoji povinnost, i kdyby to znamenalo bojovat do po-

sledního muže. Poté rádia zničily. Legie se valila dál a teď se jí do cesty postavilo tisíc mužů. Poměr sil byl jedna ku dvaceti. Vojáci čekali, až se dostanou na dostřel zbraní. Poté spustili palbu, avšak konec jejich příběhu byl víc než jasný...

Zbyty 58. sboru se dokázaly probít až k Burroughs. Tady je však čekalo překvapení v podobě armády Bratrstva, Kapitola a domobrany. Okamžitě zaujaly pozice za touto linií. Černá legie se po určitém čase objevila. Vojáci věděli, co ji zdrželo. Bratrstvo to vědělo taky. Mše za ty statečné vojáky se uskutečnila po této vítězné bitvě. Stále byl poměr sil bídný – jedna ku pěti – ale již se dal přežít. Dělostřelectvo se pustilo do Legie, stejně jako letectvo. Jelikož se nemrtví hnali tak rychle, nechali za sebou většinu těžké techniky a protiletadlových zbraní. Strhla se bitva, ve které šlo o všechno. Bratrstvo, podporované Mystiky, si začalo prorážet cestu středem Legie a nemrtví tomu nemohli nijak zabránit. Na pravém křídle si to vyřizoval 58. sbor, tedy spíše jeho zbytky, s příšerami, které je téměř zničily. A domobrana? Ta si nevedla až tak zle, jak se očekávalo. Civilisté bojovali se zuřivostí, za kterou by se nestyděli ani fanatikové z Bratrstva. Bitva trvala několik hodin, avšak po jejím konci zbyly na bojišti jak mrtvoly kapitolských vojáků a Bratrů, tak i celá Černá legie, která tady útočila...

Bitva o Olympus Mons: Spojené lidské armády pronikaly do území Černé legie. Hodně se využilo poznatků, které přinesla posádka sestřelené helikoptéry ohledně nepřátelské protiletadlové obraně. Děla byla sice schována za vysokou zdí, ale nyní lidské dělostřelectvo přesně vědělo, kde se nachází. Spustila se střelba z mnoha děl, houfnic a minometů. Během deseti minut byly všechny protiletadlové zbraně Černé legie zničeny.

A tehdy přišel čas na leteckou podporu. CAF a místní vzdušné síly Bauhausu a Mishimy zahájily bombardování všech pozic. Útočné letouny a helikoptéry likvidovaly jedno opevněné místo za druhým. Černá legie sice měla několik protiletadlových kulometných stanovišť, ale ty nebyly dostatečně účinné. Za hodinu vzdušné síly zničily všechno protipozemní dělostřelectvo, takže lidské armády mohly bez obav pokračovat za zeď.

Jenomže celé území bylo pokryto nášlapnými a protitankovými minami, skrytými propastmi a tak podobně. Mnoho vojáků a vozidel bylo proto ztraceno, ale pak se na bojiště dostavily ženijní týmy a odminovací vozidla a začalo se s pročišťováním cesty. Postup lidské armády tak ale byl značně zpomalen.

Inkvizitor Majoris Xavier Petrus, který byl osobně přítomen v prvních liniích, vyslal depeše generálům. Tedy, pro generála Kybertroniku nic neměl, ale stejně věděl, že se k němu zpráva dostane od jeho korporačních spojenců. V depeši byl popsán předpokládaný postup Černé legie a navrhovaná strategie postupu. Petrus měl totiž všechny zprávy z první ruky, přímo z těch nejtěžších bojů.

Generál Maxim Bernheim dostal nejtěžší úkol – jeho tankové jednotky budou v čele útoku a budou tak prorážet řady Černých legionářů. Bauhaus zde měl ty největší a nejsilnější tanky, takže mu to nedělalo žádné potíže. Tanky vyjely vpřed a brzy předjely postupující řady pěchoty. Tím také vytvořily pěchotě obranný štít.

Ale vrcholek hory byl ještě příliš daleko. Navíc, postup směrem nahoru, do relativně strmého kopce a mnoha skalními výběžky byl značně těžký a zdlouhavý. Černá legie měla ve skalách desítky menších obranných stanovišť, které nepřestávaly střílet. Naštěstí, vozidel tu Legie příliš neměla, ovšem o to více pěchoty a bojových monster. Dalším velkým znepríjemněním byly extrémní povětrnostní podmínky. Hora Olympus Mons je velmi vysoká, nejvyšší v celé Sluneční soustavě. Čím výše, tím prudší byl vítr, tím nižší teploty a hlavně tlak. Černé legii tohle přirozeně nevadilo, ale lidské armády s tím měly menší potíže.

Muawijheova legie byla na jižní linii velmi oslabena. Korporační armády se z bojiště sice stáhly, ale při tom nepřestávaly Černé legionáře ostřelovat. Lord nočních mūr a jeho stoupenci věděli, že odsud musí zmizet. Zde už jsou stejně zbyteční. Lord přikázal přesunout se na východní linii, kde právě probíhal mohutný útok lidstva. Dorazil tam s velkým předstihem a tak připravil léčku...

Když se korporační armády probojovaly na ono místo, Lord pomocí Černé symetrie vyslal rozkaz k útoku všem svým jednotkám. Rozkaz dostaly všechny ve stejnou chvíli. Vzápětí ze země vyrazily stovky rukou a za nimi se vzápětí přímo do středu předsunuté linie korporačního útoku vynořili jeho Legionáři. Korporační vojáci měli tou dobou mnoho práce s Masožravými roji, které bylo velmi obtížné zabít a které jim koupili dost času na zaskočení nepřítele. Okolo místa, kde Lord ležel, vybuchla hlína, jak se s pomocí Černé symetrie osvobodil ze svého dočasného hrobu. Ikonoklasti a Golemové ledu byli opodál, maskování za velké terénní nerovnosti. Jak ze sebe setřáslí povrchovou slupku kamenní, vydali se svou rozvážnou chůzí k lidským vojskům a jako pohyblivá zeď zatlačovali vojáky zpět dolů z hory, přímo do náruče Lordových jednotek.

Jeho nečestnou léčku ale trochu komplikoval nečestný boj korporací. Letecké bombardování bylo na chvíli zaměřeno na jeho oblast, čímž bylo zničeno několik jeho Ikonoklastů a Golemů ledu. Ostatní jednotky nemohly zasáhnout, protože byly příliš blízko jejich ostatním vojákům. Naštěstí byla všechna letadla brzo odvolána na jiné, naléhavější stanoviště, a tak mohl zbytek jeho manipulů dorazit přímo na bitevní linii, kde začaly drtit všechny vojáky svou nezměrnou silou.

Přivaly lidských vojáků, které se valily do kopce, ale dokázala zastavit síla šílenství. Poté, co pomocí Černé symetrie zlomil mysl kapitána nedaleké tankové divize, vydal rozkaz hodný šílence. Tanky začaly pálit, přestože nebyly dost blízko, aby mohly zasáhnout armády Legie. Jejich střely totiž dopadaly do vlastních řad, kde zabíjely vojáky a posilovaly paniku vyvolanou šílenstvím. Útok pomalu začal polevovat, ale lidé se vzápětí vrhli s obnovenou silou do útoku.

Lordovy jednotky byly zatlačeny do obrany. Ječící a Vřeštití legionáři se stáhli do obranného kruhu, zatímco jim Děsivé trofeje kulometnou palbou kupovaly čas na odpoutání se od boje. Čepeloví berserkové, kterých po uběhlém boji přežila většina, se postarali o všechny vojáky, kteří by zkusili zaútočit zblízka a těžká palba všech zbylých jednotek držela nepřátelské vojáky v odstupu. Na nějakou dobu. Brzo začaly přilétávající granáty kosit Legionáře. Z Masožravých rojů už zbývaly jen cáry a jejich vývojové stupně na tom nebyly o moc lépe. Lord a Kurgan byli už téměř na koncích sil s Černou symetrií. Už jen minuty je dělily od chvíle, kdy lidští vojáci proniknou jejich kruhem a zabijí zbytek jeho malé armády. Pak ale přišly posily...

Lidské armády byly zaskočeny přítomností tak velké síly Muawijhea. O co větší pak bylo překvapení, když vojáci zjistili, že to jsou ti stejní legionáři, se kterými bojovali na jižní linii. Xavier Petrus však začal něco cítit. Byl to ten stejný pocit, jaký měl, když byl na návštěvě ve městě Mundburg. Měl v tom jasno – ten vůdce kacífů je přímo zde, vede tuhle legii. Petrus si svolal své důstojníky a přikázal přivést toho kacíře pokud možno živého. Chce se ujmout jeho vyslýchání...

Ale nalezení kacíře, kterého nikdo nikdy vlastně neviděl, bylo dost složité. Navíc probíhal zuřivý boj a vojáci se museli soustředit hlavně na to, aby vůbec přežili. Navíc se náhle zbláznil jeden tankový oddíl a zruinoval velkou část postupující pěchoty. Několik tanků muselo být zničeno, aby se zabránilo nejhoršímu, ty další se už po chvíli samy uklidnily, jak je efekt Černé symetrie opustil. Petrus viděl, že tohle se už nesmí opakovat. Vyslal proto Mystiky – ke každému oddílu Bauhausu byl přidělen jeden. Jejich úkolem je negovat kouzla Černé symetrie.

K Černé legii ale dorazila další zásoba posil, přímo z teleportačního portálu, jehož záře byla už velmi dobře vidět. Čím výše byly lidské armády, tím tužší byl odpor Legie. Ale to se dalo čekat. Kolem hory obletovaly stíhací letouny a bombardéry a bojovaly s letectvem Legie, které bylo také docela hojné. Lidské armády po každých sto metrech vybudovaly opěrný bod, čímž si zajistily cennou podporu. Dělostřelectvo střílelo na vrchol hory a ničilo tak posily Legie, i když to příliš nestačilo.

Začalo se stmívat, což byla další nevýhoda. Na opěrných bodech se rozsvítily obrovské reflektory, které osvětlovaly velké části bojiště. Vojáci Bratrstva byli v první linii a s podporou kouzel Umění se probíjeli stále výš. Bauhaušské tanky ničily dělostřelecké a kulometné pevnosti Černé legie. Kapitolské letectvo likvidovalo nepřátelské útočné letouny. Mishimské pedipulátory snadno postupovaly těžkým strmým terénem a bojovaly s hrůznými monstry. Speciální oddíly Imperiálu se staraly o eliminaci nepřátelských velitelů. Roboti Kybertroniku ničili přesilu nekonečných řad Legionářů.

Mezitím ve městě Kyberopolis. Arghan Keronis seděl v křesle a listoval dokumentací vytvořenou Dianami, přičemž neustále přemýšlel, jak se zbavit toho viru. Jeho Avataři se konečně vrátili z mise, na kterou je poslal. Nesli silně poškozené tělo jednoho z nich. Tělo Avatara bylo poničeno nějakou žíravinou, Arghan jen doufal, že Zdokonalený kyrysník v jeho hlavě zůstal nepoškozen. Marně – výživný roztok v nádobě nebyl a systémy podpory života byly též jen kus šrotu. Arghan se chopil několika nástrojů a začal odstraňovat adamantiové kryt. Žíravina ho podstatně změkčila, takže CPU muselo být poškozeno. Naštěstí nebylo až zas tak poškozeno.

Keronis se dostal až do nitra Zdokonaleného kyrysníka a demontoval z něj fungující součásti, hlavně paměťový čip. Tento čip pak vložil do jednoho Kyrysníka, kterého si nechal přinést a poté ho kabelem propojil s místním počítačem. V databázi si pak našel poslední záznam a nechal ho přehrát. Mohl dobře vidět, jak byl Avatar zničen...

Jeden z vědců, které onen Avatar ochraňoval, se náhle začal měnit. Jeho tělo se třásl a různě deformovalo. Avatar vyhodnotil situaci jako rizikovou a na vědce zaútočil. Avšak najednou, jakoby se na chvíli vypnul. Záznam přestal být nahráván. Když se o chvíli později znovu aktivoval, stál před jeho očima velký tvor, Znovuzrozený – Demnogonisův stoupenec. Druhý vědec stál opodál a nevypadalo to, že je nějak vystrašený. Spíše naopak. Avatar se stále nemohl pohybovat, něco mu blokovalo připojení. Vědec k němu přistou-

pil, napřáhl ruku a zakryl mu oči. Avatar měl v sobě ale nouzový příkaz pro tuto situaci – okamžitě přemostil všechny ovládací funkce do organické části Zdokonaleného kyrysníka. Znovu se mohl hýbat. Vědec zrudl vzteky. Ale to už se Znovuzrozený na Avatara vrhnul. Tehdy záznam končil.

Avalon okamžitě identifikoval toho vědce. Je to infiltrovaný kacíř, který slouží Demnogonisovi, Špínošitel. Jesse McKirdis, jehož mysl již byla v pořádku, si vzal na starost jeho okamžité nalezení. Ujal se velení oddílu Roztočů. Než se však stihl připravit, Avataři i Roztoči v jeho okolí jakoby zamrzli na místě, uprostřed pohybu. Do místnosti vešel onen kacíř, ve vědeckém plášti. Přistupuje přímo k Arghanovi a ptá se ho, co je vlastně zač. Nefarité totiž hodně prahnou po odhalení Arghanova původu. Ale Keronis zachovává chladnou hlavu. Nemá sice ve svém okolí nikoho, kdo by ho mohl chránit, ale ví, že kacíř ho nechce zabít. Dávno by to totiž už udělal.

Kacíř napřáhl ruku a seslal na Arghana kouzlo Nákaza. To v jeho těle vyvolalo smrtící bakterie, které by ho do dvanácti hodin měly zabít. Kacíř tím chce vyhrožovat a získat z Keronise všechny informace. Ale ten si stále zachovává chladnou hlavu. Ví, že jeho imunitní systém se o bakterie postará. Chce to kacířovi dokázat a tak se nechává prozkoumat kouzlem Kacířská moc. Kacíř tak skutečně vidí, že bakterie umírají. Arghan kacíře vybízí, aby se mu pomocí Černé symetrie podíval do mysli, a odhalil tak pravdu. Kacíř tedy sesílá patřičné kouzlo – ale náhle se cítí být velmi zmaten. Něco se děje s JEHO myslí. Když se probouzí, zjišťuje, že má v krku zabodnutou jehlu s jedem Červený mnich, který mu blokuje schopnost používat Černou symetrii. A také je spoutaný.

Arghan vysvětluje, že z jeho krve chce získat protilék na zdejší virus. Dále mu vysvětluje, co se vlastně stalo s jeho myslí. Keronis nemá přístup do části své mysli, je to něčím potlačená vzpomínka nebo vzpomínky. Když se kacíř pokusil proniknout do jeho mysli, jeho nervová síť věděla, jak se tomu bránit. Tehdy Keronis využil jeho útoku k nasměrování Černé symetrie do oné potlačené části paměti. Jedinou možností, jak totiž Keronis mohl odhalit své vzpomínky, bylo psychické spojení s někým dalším. To ale vždycky asistující osobu dočasně ochromilo, stejně jako nyní kacíře. Keronis neví, co má ve své paměti tak hrozného, nikdo mu to nikdy neřekl...

Lidské armády postupovaly nezastavitelně vpřed. Mystikové Bratrstva sesílali mocná kouzla – nejen na protivníky, ale i na vlastní vojáky. A tak měli vojáci magicky zvýšenou morálku, odhodlanost, sílu, přesnost a další vlastnosti. Samozřejmě, Mystikové tyto výhody neudělili Kybertroniku. Také proto, že to ani nešlo. Vojáci Kybertroniku měli odolnost proti mystickým silám. Ale zase měli své implantáty a tak nevýhodu vyvážili. Tak se lidská armáda probojovala až na samotný vrcholek hory.

Záře portálu osvětlovala okolní noční krajinu, jako by byl den. Lidští důstojníci byli téměř ve stavu zuřivosti. Ne jen kvůli magickému vylepšení, ale také kvůli pouhé nenávisti. Už nechtěli žádný další portál na kterékoliv planetě. Tolik lidí již kvůli nim zemřelo. A tak se důstojníci bezhlavě vrhli v čele svých oddílů, z hlasitými výkřiky "Zteč!" a "Banzai!" a s tasenými meči a šavlemi. Vojáci nasadili na pušky bajonety a taktéž se rozběhli proti hordám Legie. Byl to holý masakr.

Petrus se probojoval zástupy vojáků až k portálu, který byl chráněn magickým polem. Hidgis, Hawk, Thompsonová a Nelson vedli své oddíly Brigády svobody, Lehké a Těžké pěchoty a Zákopníků jako nikdy předtím. Bauhauský generál Maxim Bernheim vyskočil ze svého velitelského tanku a vrhl se do vřavy osobně. Tím hodně posílil morálku bauhauských vojáků. Lord Generál Akishato Myimoto a generál Maximillian Roseberg tu také byli a bojovali, jak nejlépe uměli. Rosebergův pes, který byl ve skutečnosti robotickým Stopařem, se také dal do boje. Kapitolský generál Peter Clark seděl za kniplem svého osobního bojového vrtulníku H-7 Ťuhýk a kosil legionáře dobře mířenými dávkami palubního kulometu. Petrus byl jen zklamán, že Kartel se tentokráte finálního útoku neúčastnil. Generál armády Sophia Mayorová nemohla nikoho postrádat. Její Doomtroopeři úspěšně bránili citadelám, aby vysílaly další posily. Což bylo dobře.

O půlnoci se lidské armády probojovaly k portálu. Černá legie se zoufale snažila bránit, ale bylo to marné. Petrus seslal mohutné kouzlo, kterým ochranný štít zničil. Pak jen vydal rozkaz CAF, aby provedlo nálet. Zároveň nařídil, aby se všichni vojáci vzdálili do bezpečné vzdálenosti. Stále bylo třeba zničit rozptýlené hordy Černé legie. Jeden bombardér B-53 Krvavý jestřáb zamířil přímo nad portál. Pak z jeho nákladového prostoru vypadla trojice palivovzdušných bomb GBU-9000. Několik desítek metrů nad portálem do okolí rozptýlily nebezpečný oblak aerosolu, čímž vznikla jeho směs s kyslíkem. Tu pak zapálily iniciační nálože a vznikla silná tlaková vlna. Portál byl rozmetán na kusy. Balvany létaly vysoko do nebe. Výboj energie byl tak jasný, že osvětlil celé široké noční okolí Olympus Mons. Všichni vojáci tak na chvíli mohli vidět bojiště tam dole, na úpatí hory, kde dosud bojovali, téměř z ptačí perspektivy.

Portál byl zničen. Korporace oslavovaly. Kapitulu se úspěšně podařilo odrazit útoky na základnu Viper i město Burroughs. Kybertronik zas úspěšně vyvinul protilék a zastavil šíření nebezpečného viru v Kyberopolisu. Jen Lord nočních můr nebyl spokojen, ani jeho pán a ani ostatní nefaritští Vojevůdci. Ale Černá legie přesto splnila část svého úkolu. Výrazně oslabilo lidstvo...

Velká bitva o Mars trvala od 11. srpna do 11. září 1286 YC.

Frakce	Nasazeno vojáků	KIA	MIA	Přeživší
Kapitol	80.000	39.000	705	40.295
Kybertronik	30.000	13.000	35	16.965
Mishima	60.000	25.000	150	34.850
Bauhaus	50.000	22.000	230	27.770
Imperiál	40.000	24.000	48	15.952
Kartel	20.000	18.000	120	1.880
Bratrstvo	50.000	19.000	77	30.923
Lidstvo (celek)	330.000	160.000	1.365	168.635
Černá legie (celek)	500.000	290.000	3.020	206.980

